

ప్రపరంజి

ఆగస్ట్

1993

శివనగరం కారంజ

- ప్రకాశ్
- శివరామ్ కారంజ్
- పి. న. ఆ. ముర్తి
- విద్య
- అక్బర్ (ఎ. కె. రామమూర్తి)
- కుమారా ప్రభువేంద్రుడు
- పి. ఎస్. ప్రభాకర్
- ఎ. ఆర్. శక్తి
- పి. ఎస్. శ్రీరామ్
- ఎస్. ప్రకాశ్
- కాంతా రథం
- సి. ఆర్. ఆర్.

బడి ప్రతి : 2 రూ. 50 పే.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

SVR Carbendazim 50% WP ISI marked

A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.

Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.

SVR BHC 50% WP

Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಸಂಪುಟ ೧೦

ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೯೩

ಸಂಚಿಕೆ ೧೧

ಗರ್ಭ

ಮಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟ ಮಂಗಳಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿದೆ

“ಏನುಂಟು ಗೆಳೆತಿ ಈ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಲಿ ?”

“ಉಂಟು ಅರವತ್ತೆಂಟು ಸರಂಜಾಮು

ಹಸಿರು ಸೀರೆ, ಬಂಗಾರ ಬಳೆ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆ ದೀಪ ಕಂಬ

ಅಂಟಿನಾಂಡೆ ಬಾಣಂತಿ ಲೇಹ ಕಷಾಯಬೇರು ಸಜ್ಜೆ ಗೆರವೆ

ನಂದು, ಮಗುವಿನಜ್ಜೆಯದು ಎಂಟು ಸೀರೆ

ಅಳಿಯಂಗಿ ತುಪ್ಪದ ನಿಪ್ಪಟ್ಟು ಅರಳುಂಡೆ ಬೇರೆ”

ಸಾಗಿತ್ತು ಪಟ್ಟಿ.

“ಇಪ್ಪೆಲ್ಲ ಅಡಗಿದೆಯೇ ಮಂಗಳಮ್ಮ ಈ ಕಿರು ಗರ್ಭದಲಿ?”

“ಏಕೆಲ್ಲ ಸರಸಮ್ಮ, ಇದು ಹರ್ಷದ್ ಬ್ರಾಂಡ್ ಸೂಟ್‌ಕೇಸು”

ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :	ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್	ಮಕ್ಕಳಿವರೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿವರೇ ! ಶಿವರಾಮ್ ಕಾರಂತ್		6
ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ.	ಒಂದು ಪಯಣದ ಪಾರ ಸ. ನ. ಅ. ಮಲ್ಲ		7
ಆಜೀವ ಚಂದಾ 250 ರೂ.	ಎ ಕೆ ರಾಮಾನುಜನ್-ಕೊರವಂಜಿ ನಂಟು ಶಿವು		10
ವಿಳಾಸ ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560 003	ನಾರಾಯಣರಾಯರ ಉದ್ಯೋಗ ಅಕ್ಕೂರ (ಎ ಕೆ. ರಾಮಾನುಜನ್) ವೀಡಿಯೋ ವೀಡಿಯೋ ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್		11 15
ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ	“ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ” ಬಿ.ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ್		17
	ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾರಮ್ಮ ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ		23
	ವಿಕ್ರಂ ಸೇತ್ ಎಂದರೆ ಭಯವೇಕೆ ? ಎಂ. ಎಸ್ ಶ್ರೀರಾಮ್		28
	ಅರ್ಧ ಅವಕಾಶದ ಕವಿ ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್.		32
	ಪೇರೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತು? ಶಾಂತಾ ರಘು		33
	ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ ಸಿ. ಅರಾರ್		37

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೦

ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೯೩

ಸಂಚಿಕೆ ೧೧

ಮಣ್ಣೆನ್ನುವುದು ಸತ್ಯ. ಅದರ ವಿಕಾರವು ಮಾತಿನಿಂದಂಟಾದ
ಹೆಸರು ಮಾತೃ.

ಛಾಂದೋಗ್ಯ

ಯಾವ ಸತ್ಯದಿಂದ ನಾಮರೂಪಕ್ರಿಯಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ಅನಂತ ಕೋಟಿ
ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆಯೋ ಅದರ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾತೃಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಕೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಿಯದಿದ್ದು ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿತಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು
ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಆದೇಶ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೇ. ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಂತಃಕಲಹ,
ಹೋರಾಟ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ಭಯ, ಅನುಮಾನ, ವಿಷಮತೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ
ಕಾರಣ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಲು ನಾವು
ಉಪನಿಷತ್ಕಾರರಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಹೋರಾಟ, ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತೀಯರಿಗೇ ಪರಸ್ಪರ
ಹೋರಾಟ. ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು, ಚೋರರು, ಡಕಾಯಿತರು, ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತುಕರು
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮಾತೃತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಬ್ಯೂರೋ ತನಿಖೆ,
ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗಲಿ ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೇಂದ್ರೀಯ ಬ್ಯೂರೋದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು
ಸಾವಿರ ಜಾಂಚ್ ಮಾಡುವವರನ್ನು ನೇಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಎಷ್ಟು ಜನ ನಿವೃತ್ತ
ಹಾಗೂ ಹಾಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅವರ ತನಿಖೆಯಂತೆ
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಮರಳಿನಕಣಗಳಷ್ಟು
ವರದಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಒದ್ದಿವೆ.

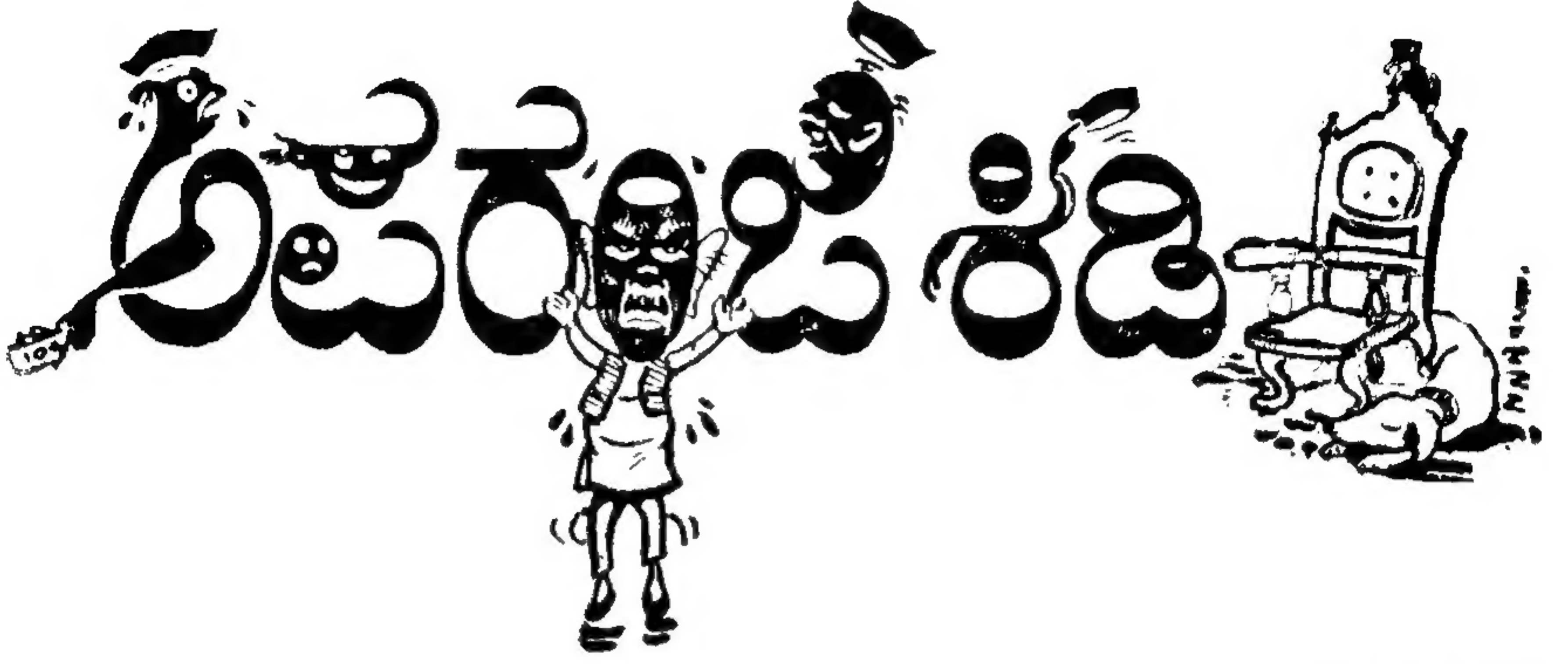
ಪೆರ್ಟ್ಲಾಕ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಮಾಡಿದ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಯಾರನ್ನು
ತರಬೇಕು ?

ಕೋಮು ಸೌಹಾರ್ದ ಎಂದು ಭಾಷಣ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು
ಸರಿ. ಆದರೆ ಜಾತಿ ಜಾತಿಗಳ ಕಿತ್ತಾಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಯಾರನ್ನು
ತರಬೇಕು ?

‘ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತಂತಾಗುವ ಆದೇಶವನ್ನು ಎಲೈ ಸೋಮ್ಯನೇ,
ಕೇಳಿರುವೆಯಾ’ ?

‘ಭಗವಂತನೇ ನೀನೇ ಅಪ್ಪಣೆ’ ಕೊಡಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ,
ಸಣ್ಣತನ’.

ಭಾರತ ಈ ಪೀಡೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ
ಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾಳೆ,

—ಪ್ರಕಾಶ್

ಅಬು ಧಾವಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ 23 ಜನ ಹೆಂಡತಿಯರು !

—ಸುದ್ದಿ

ಅವನಿಗೆಷ್ಟು ತಿಗಳಗಳ ಕಾಟವೋ ?

* * *

ಭಾರತ - ಶ್ರೀಲಂಕ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸರಣಿ ; ಪೀಟರ್ ಬರ್ಜ್ ರೆಪುರಿ

—ಕ್ರೀಡಾಸುದ್ದಿ

ಭರ್ಜರಿ ರೆಫರಿ ! !

* * *

ಎಂ.ಟಿ.ವಿ. ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಸ್ವಾರ್ ಟಿ.ವಿ ಪ್ರಾಯೋಜಕರ ಹೆಸರು ಹುಚ್ಚವಿಷನ್
ಎಂದು ಏಕೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು !

* * *

ವೃತ್ತಿವರ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ; ಮೋಸಗಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಇದೇ ಕೆಲವರ ವೃತ್ತಿ ?

* * *

ಪೇರು ಹಗರಣಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳೇ ಹೊಣೆ

-ಸಿಂಗ್

ಆವರು ಹಳೇ ಹಾಡನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ! !

* * *

“ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರೇ ಈ ಶತಮಾನದ ದೊಡ್ಡ ಜೋಕ್”

-ಶ್ರೀ ರಾ. ಹೆಗಡೆ

ಜೋಕೆ ? ಜೋಕೆ ! !

* * *

ಸೀಟು ಶುಲ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆ; ದುಂಡು ಮೇಜಿನ ಸಭೆಗೆ ಆಗ್ರಹ

-ಸುದ್ದಿ

ಹೌದು, ಆ ಮೇಜಿಗೆ ಮೊಸಜಾದ ತುದಿಗಳಿರಬಾರದು ! !

* * *

ನರಸಿಂಹರಾಯರದು 'ವೃಷಭ'ರಾಶಿ ಅನ್ನುವುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ ! !

* * *

ಸಂಜೆ ಆರರಿಂದ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತರವರೆಗೆ ಹಾವು ಹಿಡಿಯುವವರ ನೇಮಕ

-ಸುದ್ದಿ

ಹಾವುಗಳಿಗೆ ವೇಳೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ !

* * *

ಮಕ್ಕಳಿವರೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿವರೇ !

ಶಿವರಾಮ್ ಕಾರಂತ್

ನಿನಗೇಕೆ ಭಯ ಮಾತೆ ?
 ಕೋಟಿ ತೊಂಬತ್ತನ್ನು ಹಡೆದ ದಾತೆ !
 ಪತಿತ ಪಾವನನಂತೆ; ಪತಿತನೇ ಪಾವನನು !
 ಖಚಿತವಾಯಿತು ನಮಗೆ - ತೋರೆ ಚಿಂತೆಯು
 ಎಂದಿಗೂ ನೀ ಬೀಳೆ
 ಪಾತಾಳದಾಳವನು ತಲುಪಿರಲು ನಾವು.
 ಏರಿದವ ಇಳಿದಾನು
 ಜಾರಿದವ ಬಿದ್ದಾನು
 ಆ ಭಯವೆ ನಮಗಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಸಾಲಿಗರು ನಾವಲ್ಲ
 ಕೊಡಲೊಲ್ಲದಾದವರು
 ಕೊಂಡ ಸಾಲವ ತಿಂದು ತೇಗಬಲ್ಲವರು.
 ಸತ್ಯವನು ಮೇವ ಜಯದ್ರಥರು ನಾವೆಲ್ಲ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬಲ್ಲವರು.

ನಾಚಿಕೆಯ ಬಿಟ್ಟವಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಭಯವಿಲ್ಲ
 ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಹಿಗ್ಗ ಬಲ್ಲವರು.
 ಲಂಚವನು ನುಂಗಲಿಕೆ ಆ ಬಕಾಸುರ ಹಿಂದೆ
 ಬಲಭೀಮಕಿಹವೈಯ್ಯ ಛಲಭೀಮರು.
 ಬಂದಿರಲು ಕಲಿಯುಗವು
 ಕಲಿಯದೆಯು ಕದಿಮರು-
 ಕೈಬಾಯಿ ಚಳಕದಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮರು.

ಒಂದು ಸಯಣದ ಪಾಠ

ಸ. ನ. ಅ. ಮಲ್ಲ

ಅಬ್ಬಾ, ಏನು ಜನ ಅಂತೀರಾ? ಈ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ. ಹೌದು, ಮದ್ರಾಸ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ವಿಷಯವೇ! ನನಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಗ್ರಾಂಡ್ ಟ್ರಂಕ್ ಇನ್ನು ಬರಲು ಒಂದು ತಾಸು ಇತ್ತು. ಜನ ಜಂಗಳಿಯಿಂದ ವಾಹನಗಳ ಅಡೆತಡೆಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಬರುವಾಗ ತಡವಾಗಬಹುದೆಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಎರಡು ತಾಸು ಮೊದಲೇ ಹೊರಬಿದ್ದೆ, ನನ್ನವಳಿಗೆ 'ಟಾಟಾ' ಹೇಳಿ.

ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಏನಾಗಿತ್ತಂದ್ರೆ, ಇದೇ ಜಿ.ಟಿ.ಗೆ ಅಂತ ಹೊರಡುವವನು ಸೀದಾ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಕೇವಲ ಅರ್ಧ ತಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಬಸ್ಸಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ. ಅದೇ ಆಟೋರಿಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ಹೋದ್ರೆ 20 ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ತಲುಪಬಹುದು - (ಭಯ ಪಡದೇ ಗಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಯ್ ಸುಯ್ ಅಂತ ಆಟೋ ವಾಯು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಡುವೆ ಯಾವುದಾದರೂ pot hole ಬಂದರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ!). ಅವನು ಅದೇನು ಶನಿಯೋ! ರಿಕ್ಷಾಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ ಧರಣಿಯೋ ಏನೋ! ಯಾವ ವಾಹನವೂ ಕಾಣಿಸ್ತಿಲ್ಲ - ಅನ್ನುವಾಗ ಒಂದು ಬಸ್ಸು ಬಂತು. ಆಗಲೇ ಜನ ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಿದ್ದಾಗಲಿ ಅಂತ ನಾನೂ ಒಂದು ಕಡೆ ನೇತಾಡ ತೊಡಗಿದೆ. ಬಸ್ಸು ಯಾವು ಯಾವುದೋ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೂ ತಲುಪಿತು ಮದ್ರಾಸ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್! ನೇತಾಡುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾರವೂ ನೋಡುವಂತಿಲ್ಲ!!

ಇಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಓಡಿದೆ, ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ! ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂಗೆ ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ 'G.T.'ಯ ಬೋರ್ಡ್ ತೆಗೆದು 'Sashas Express' ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ನನ್ನ ಬೆವರಿದ ಸೋತ ಮುಖ, ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ "ಏನ್ಸಾರ್, ಒಳ್ಳೇ 100 ಮೀಟರ್ ರೇಸ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ಹಾಗಿದೆ. G.T.ಯಂತೂ ಹೋಯ್ತು. ಇನ್ನು ಸಾಳೆ" ಅಂದಾಗ ಟುಸ್ ಅಂತ ಅಲ್ಲೇ ಕುಸಿದೆ.

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆನಂತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ತಾಸು ಮೊದಲು ಹೊರಡುವುದು - ಏನಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೂ ನಡೆದಾದ್ರೂ ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲ! ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನವಳ ಸಫೋರ್ಟ್ ಇದೆ.

ಸರಿ! ಈಗ ಈ ಜನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೇಗಪ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆಯೋದು? ಇಷ್ಟು ಸೀಟ್‌ಗಳು ಇದ್ದರೂ ಒಂದೂ ಖಾಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಜನರಾಶಿ ನೆಲದ ಮೇಲೂ ಅವರಿಸಿದೆ. ಫ್ಯಾನ್‌ಗಳು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ! 3 ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಂತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಆಪ್ತನಂತೂ ತಲೆಹರಟೆ ಕೇಳದೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೂರನೇಯದಕ್ಕೆ ಎದೆ ಹಾಲು ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ತಾಯಿ. ಏನು ಕುಟುಂಬ?

ಬಹುಶಃ ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಮಾನವ, ಸಮಾಜ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಬರೆಯಬಹುದು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೇ ಬೇರೆ ವಿಧದ characters ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಕತೆ - ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾಯಶಃ ತುಂಬ depress ಆದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳೆದರೆ, ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ normal ಆಗಬಹುದೇನೋ?

ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಸಮಯ ಕಳೆವೆ. G.T. ಬಂತೆಂದು announce ಆಯ್ತು. ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಂಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹುಡುಕಿ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ ನನ್ನನ್ನೇ! ಅಬ್ಬ, ಇನ್ನೂ ಒಂದು ದಿನ ಇದೇ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನ!

ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೂ ಬಂದರು. ಕೂತರು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಲಗ್ಗೆಜ್ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತೂರಿಸಿದರು. ಅಬ್ಬ! ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲ ಮನೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೇ ತಂದವ ರಂತೆ ಇದ್ದರು. ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್, ಚೀಲ, ಗೋಣಿಚೀಲ ಕೂಡ! ಅದೂ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಗಂಟುಗಳು - ನೀರಿನ ಬಾಲ್ಡಿ, ಬೋಟಲು ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೆ ಉಸಿರಾಡಲು ಸ್ಥಳ ಸಿಗುವುದೇ ಪುಣ್ಯ!

ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದವನು ದಾರಿ ಖರ್ಚಿಗೆಂದು India Today ತೆಗೆದು ಕೊಂಡೆ. ಅಬ್ಬ. ಏನು ಬೆಲೆ ಈ ಈ magazineಗಳಿಗೆ! ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಸೀಟಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಹೊರಗೆ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತೆ - ಬೇಳ್ಕೊಡಲು ಬಂದ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಸಂಪಂಧಿಕರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ platform ತುಂಬಿತ್ತು. ಕೆಲವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರೂ ತುಂಬಿತ್ತು! ವಿರಹ ವೇದನೆ!! ಕೆಲವರು ಅಗಾಗ ವಾಚ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಪ, ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿದ್ದಿರಬೇಕು ಎನಕೆ ಬೇಗ ಈ train ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಶಪಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮನದಲ್ಲಿ.

ಅಂತೂ ಹೊರಡಿತು ರೈಲುಗಾಡಿ! ಒಳಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ. ಅರೇ India Today ಇಲ್ಲ. ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿದೆ.

“ಇಲ್ಲಿದೆ ಸಾರ್, ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದೆ. ಮಹಾಶಯ ಮೇಲಿನ berthನಲ್ಲಿ ಸುಖಾಸೀನನಾಗಿ India Today ಹಿಡಿದು ಓದುತ್ತಿದ್ದ.

‘ಸರಿ’ ಅಂತ ಅಂದೆ. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ನಾವು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲವೇ? “ಅತಿಥಿ ದೇವೋಭವ” ಅಂದಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ‘ಸಹಪ್ರಯಾಣಿಕ ದೇವೋ ಭವ’ ಅನ್ನಬೇಕು.

India Today ಆಗಲೇ ಮಡಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ಜಪಾತಿ ಸುತ್ತಿದ ಹಾಗೆ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲ. ಹಾಳಾಗುವುದು ಅಂತ. ನನ್ನ ಹೃದಯ ವೇದನೆ ಯಿಂದ ಮಿಡಿಯಿತು ! ಮ್ಯಾಗಸೀನ್‌ಗೆ ಆಗುವ ದಾಳಿಯಿಂದ. ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ವಿಜಯವಾಡದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿ Hindu ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿದೆ. India Today ಮತ್ತೆ ಏನಾಯ್ತು ! Hinduವಿನ ಜೇರೆ ಬೇರೆ ಪೇಜನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ನಾನೂ ಒಂದು ಹಿಡಿದು ಕೂತೆ.

‘ಪರ್ಯ’... ಅಂತ ತಬ್ಬ ಕೇಳಿತು. ನೋಡಿದೆ - ಅತ್ತ. ನನ್ನ ಮ್ಯಾಗಸೀನ್ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ಅಪ್ಪ (ಇರಬೇಕು) ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಡದಿಯೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ತಾಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ-ಎದ್ದೆ.

“ಕೊಡಪ್ಪ ಮಗು” ಧೈನ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಹ್ವಾ...ಸ್ನಾರಿ ಸರ್, ಹೇ ಮಗು. ಕೊಡು ..uncleದು. ಹ್ವೆ. ಹ್ವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹರೀತು” ಅಂತ ಮಹಾಶಯ ಮಗುವಿನಿಂದ ಕಸಿದ. ಇದ್ದ ಅರ್ಧ India Today ಇನ್ನರ್ಧವಾಯ್ತು. ಕೈಗೆ ಬಂದದ್ದು ಕೇವಲ ಚೂರುಗಳು.

“ಪುಸ್ತಕಂ ಏನಿತು ವಿತ್ತಂ ಪರಹಸ್ತೋ ಗತೋ ಗತಃ” ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಾಯ್ತು.

ಆಗಲೇ ಒಂದು ಶಪಥ ಕೈಗೊಂಡೆ (ಭೀಷ್ಮನಂತೆ?) “ಪ್ರಯಾಣದ ಪೇಳಿ ಯಾವುದೇ ಮ್ಯಾಗಸೀನ್‌ಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಬಾರದು ಖರೀದಿಸಿದರೂ ಓದ ಬಾರದು. ಸುಮ್ಮನೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಇಡಬೇಕು”

ಎ.ಕೆ. ರಾಮಾನುಜನ್ ಕೊರವಂಜಿ ನಂಟು

ಶಿವು

ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಕವಿ, ಭಾಷಾಂತರಕಾರ, ಎ. ಕೆ. ರಾಮಾನುಜನ್ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿಧನರಾದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ, ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದವು. ರಾಮಾನುಜನ್ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಎರಡು ಪದ್ಯದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡು ಓದಿದ್ದು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಅವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿನ ಬಿಚ್ಚು ಶೈಲಿ, ಮಡಿವಂತಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಓದಿದಂತೆ ಹೊಸ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲೈಡೋಸ್ಯೊಪಿಕ್‌ಗುಣ, ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅಪ್‌ಡೈಕ್ ಗದ್ಯಕ್ಕೂ, ಎ. ಕೆ. ಆರ್ ಪದ್ಯಗಳಿಗೂ ಇದ್ದ ಸಾಮ್ಯ ಕಂಡು, ಭಲೆ ! ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಂತ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೊನ್ನೆ 'ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ'ದಲ್ಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮೂರ್ತಿಯವರ ಲೇಖನ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ಕೊರವಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒರೆಯುತ್ತಿದ್ದ 'ಅಕ್ಕೂರ', ರಾಮಾನುಜನ್ನರೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಬೇಗನೆ ಕೊರವಂಜಿಯ ಹಳೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕಿದೆ. ಆರೇಳು ಲೇಖನಗಳು ಸಿಕ್ಕವು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೪೬ರಲ್ಲಿ 'ಅಕ್ಕೂರ' ಬರೆದ ಲೇಖನ 'ಆತ್ಮಕತೆ'ಯಲ್ಲಿ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಶೀಲವೆನಿಸಿದ್ದ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಣಕಿಸಿ ಬರೆದ ಕವನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಕ್ರಾಂತಿ ! ಕ್ರಾಂತಿ ! ! ಕ್ರಾಂತಿ !

ರೈತ ! ರೈತ ! ! ರೈತ !

ಆಗಲಿ ! ಆಗಲಿ ! ! ಆಗಲಿ !

ಕೂಲಿ ! ಕೂಲಿ ! ! ಕೂಲಿ !

ಸಾಯಲಿ ! ಸಾಯಲಿ ! ! ಸಾಯಲಿ !

ರೈತ ! ರೈತ ! ! ರೈತ !

ಶಿಶುಗೀತೆಯ ಅಣಕ ಈ ರೀತಿ !

ತೆಗೆಯ ಬೇಡ ಸಾಲ !

ಅದು ಒಂದು ಶೂಲ !

ಹಾಕು ನೀನು ತಾಳ !

ಬಸವನೊಡನೆ ಬಾಲ !

ಎ.ಕೆ.ಆರ್. ಅವರ ಯುವ ಪ್ರತಿಭೆಯ ನಿರ್ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಲೇಖನ 'ನಾರಾಯಣರಾಯರ ಉದ್ಯೋಗ' ಮತ್ತು ಅವರ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕವನಗಳ ಎರಡು ಸ್ಯಾಂಪಲ್‌ಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೋಸ್ಕರ ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೊರವಂಜಿಯ ಬರಹಗಾರ ಬಳಗದ ಒಬ್ಬ ತುಂಟ ಕವಿಯ ನಿಧನಕ್ಕೆ ಅಪರಂಜಿಯ ಕಂಬನಿಯ ತರ್ಪಣ.

ನಾರಾಯಣರಾಯರ ಉದ್ಯೋಗ

ಅಕ್ಕೂರ (ಎ. ಕೆ. ರಾಮಾನುಜನ್)

“ಮಾಡಿದರೆ ಈ ತರ ಮಾಡ್ಬೇಕು 'ಸರ್ವ್'ನ ನೀನ್ಮಾಡ್ತೀಯಾ ನೋಡು 'ಸರ್ವ್'ಲು, ಹೋಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡೋ ಹಾಗೆ...ಆದಿರಲಿ, ಇಲೊಡು 'ಬಾಲ'ನ" ಎಂದು ಕಿಟ್ಟು. 'ಬಾಲ' ಆನ್ನು ... ಚಕ್ಕೋತನ ಕಾಯನ್ನು...ತನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಸುಬ್ಬುವಿನ ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅನನು ಸುಬ್ಬುವಿಗೆ 'ವಾಲಿಬಾಲ'ನಲ್ಲಿ ಸೆಯಾಗಿ ಸರ್ವ್ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋಳವು ಕಿಟ್ಟುವಿನ ಕೈಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಾಮಕರವು ಅದನ್ನು ಗಾಳಿಗಸೆದಿತ್ತು: ಬಲಗೈಯುಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಆ ಗೋಳಕ್ಕೆ ಮಹಾಪ್ರಹಾರವೊಂದನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿತ್ತು. ಗೋಳವು (“ಅತ್ತೆಗೆ ಸೊಸೆಯಮೇಲೆ ಕೋಪ, ಸೊಸೆಗೆ ಸಂಡಿಗೆಯಮೇಲೆ ಕೋಪ” ಎಂಬಂತೆ), ತನ್ನನ್ನು ಗುದ್ದಿದ ಕೈಯ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜಿನಮೇಲೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮುಂದೇನು? 'ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಜು'ರವರು 'ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಜು ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್' ಎಂದು ಬೋರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಜುರವರ ಸಂಸಾರದವರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ....ನಾನಾಕಡೆಗೆ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ...ಟಿಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು !

“ಇದೇನೋ ಇದು ಮನೇಲಿ ಗಲಾಟೆ? ” ಎಂದು ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಲೇ ಲಾಯರು ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣುಮುಂದಿನ ನೋಟವು ಅವರ ಕೋಪವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸಿತು. ಎದುರಿಗೆ ಕಿಟ್ಟು ಬೆಪ್ಪಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ; ಸುಬ್ಬು ಕೆಳಗೆ 'ಕುಂತಿ' ನ್ನಾನೆ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಗಾಜಿನ ಪರಮಾಣುಗಳು ... ಆ ಚಿಕ್ಕ ಆಣುಗಳ ನಡುವೆ...ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದವರ ಮಧ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ರೇಷನ್ ಆಫೀಸರಿ ನಂತೆ, ಚಿಕ್ಕ ಉಂಡಗಳ ಮಧ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ಒಡ್ಡುವಿನಂತೆ...ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಹವು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಆ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಹವೇ ಎದುರು ಮನೆಯಿಂದ ತರಲಿರಿ ' ಚಕ್ಕೋತ.

ಏನೋ ಕಿಟ್ಟು; ಆ ಪೋಲಿ ಸುಬ್ಬನ ಜತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಜೇಷ್ಠ ಮಾಡೋ ದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದೆಯಾ ? ಲೋ ಸುಬ್ಬಾ ! ಇರು, ನಿನ್ನುಂಟಿನಾನೆಲ್ಲ ರಾಮಾ

ಚಾರಿಗ ತಿಳಿಸ್ತಾನಿ ! ಇರಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಒದದಿದ್ದು ಗಾಜ್ ? ನಿಜ ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ

ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಬ್ಬನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ 'ಇಮಿಟೇಷನ್' ಕಷ್ಟವಾಡಿ ಕಟ್ಟಿ'ಯು ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಕಿಟ್ಟುವಿನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ "ಇಮಿಟೇಷನ್ ಗೇರುಸೊಪ್ಪೆ ಜಲ ಪಾತ'ವೇ ಸುರುವಾಗಿತ್ತು...ಮತ್ತು..."ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೇ" "ಇಡದಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳು ಹೇಳಿದವರು ಎರವಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ" "ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ರೌರವ ನರಕ ದ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ" ಮುಂತಾದ ಗಾದೆಗಳೂ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದುದರೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ತಿಂದಿದ್ದ ಒಂದೆರಡು (ಡಜನ್) 'ಕಜ್ಜಾಯ'ಗಳೂ ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದುವು. ಈ ಎಲ್ಲ ನೆನಪುಗಳು ಅವನನ್ನು "ಇಂದಾದರೂ ನಾನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳದಿರಬೇಕು, ನಿಜವನ್ನೇ ಉಸುರಬೇಕು" ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದುವು. "ಅಪ್ಪಾ...ಹುಂ...ಹುಂ... ನಾನು ... ಸುಳ್ಳು ... ಹೇಳಲಾರೆ ಹುಂ ಹುಂ ಸುಬ್ಬ ... ಗಾಜ್ ಒಡೀಲಿಲ್ಲ ... ನಾನೇ ಒಡೆದಿದ್ದು ...ಹುಂ ಹುಂ ... ಇನ್ನೇಲೆ ... ಹೀಗೆ ... ಮಾಡೊಲ್ಲ... ಇನ್ನೇಲೆ ... ನಾನು ಸುಳ್ಳು.... ಹೇಳೊಲ್ಲ ... ಒಳ್ಳೇವನಾಗಿರ್ತೀನಿ ಹುಂ...ಹುಂ....ಅಪ್ಪಾ .. ಹೊಡೀ ಬೇಡ ... ಹುಂ.... ಎಂದ ಬಿಕ್ಕುತ್ತ. ಅವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಯಾಗಲಿ ಏಟುಗಳ ಸಿಡಿಲುಗಳಾಗಲಿ ಮುಂಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ (ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯ !!) ನಾರಾಯಣರಾಯರ ಮುಖಭಾವವು ಎಣ್ಣೆಬಳಿದ ಮಿಂಚಿಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಹೊಂದಿತು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ರೌದ್ರತೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಂಕಟ ನಿರಾಶೆಗಳು ತುಂಬಿದುವು. 'ಫೇಲಾ'ದ 'ಗ್ರಾಜುಯಟಿ'ನ(?) ಮುಖದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಶರೀರದ ಅತ್ಯಂತ ಉಚ್ಚ ಅಂಗ-ಮುಖ. ("ಮಗನು ಸತ್ಯ ಸಂಧನಾದರೆ ತಂದೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?" ಎಂದು ಈಗಲೇ ಕೇಳಿ ಬೇಡಿರಿ. ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳಿ. ತಾಳಿದವನು 'ತಾಳಿ' ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ!) ಅವರು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯೊಂದರೊಳಕ್ಕೆ ತಮ್ಮವಿಶಾಲ ದೇಹವನ್ನು ತುರುಕಿದರು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಸಹಧರ್ಮಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಬಾಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದರು. "ಏನೊಂದ್ರೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ರಂಪವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ....ಹುಡುಗು ಅಗ್ಲೇ ಕಿಟಕಿ ಗಾಜ್ ಒಡೆದ್ಬಿಟ್ಟೇ? ಇನ್ನೂ ಒಂತಿಂಗ್ಕು ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ... ಏನೋ ಇದು ? ಸುಬ್ಬಾ ... ! ಕಿಟ್ಟಾ....! ನಿಮ್ಮ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲೇನೋ ?ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಹೀಗೆ ತಲೇಮೇಲೆ ಸೈಯಿಟು

ಕೊಂಡು ಕುಳಿತ್ತಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ! ಒಂದು ಗಾಜು ಹೋದ್ರೆ ಬೇರೆ ಗಾಜು ಹಾಕಿಸಿ
ದರಾಯ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಕೇಂದ್ರೆ ಹೀಗೆ ಸಂಕಟ ಪಡ್ತೀರಿ ?”

“ಗಾಜು ಹಾಳಾಗ್ತೋಗ್ಲಿ ! ಕಿಟ್ಟು ನಿಜ ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟ ಕಣೇ....ನಿಜ ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟ.
ಏನೋ, ಇರೋ ಒಬ್ಬಗನ್ನಾದರೂ ನನ್ನ ಕಸಬ್ಬಲ್ಲೇ ತಯಾರಾದ್ವೇಕೊಂತಿದ್ದೆ....
ತಂದೆ ಕೆಲ್ಲಾನೇ ಮಗಾನೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಿ ಅಂತ.....ಹುಂ....ಅವ್ವು ನಿಜ
ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟೇಲೆ ಇನ್ನೇನು ? ಅವ್ವು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳೋಕಾಗೋದಿಲ್ಲಾಂತದ್ದೇಲೆ
ಇನ್ನೇನು ? ನನ್ನ ಉದ್ಯೋಗಾನ ಅವನು ಕೈಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲೇ?...
ನನ್ನಾಸೇನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ನಿಮಿಷ್ಚಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನೆ ಮಾಡ್ವಿಟ್ಟಲ್ಲೇ.....

ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ

ಸೋಮನಾಥನ ಮೂಗು ಮುರಿದು
ಉತ್ತರದ ಹೆಂಗಸರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಶ್ಚಿಮರಕ್ತ ಬೆರಸಿ ಹೋದ
ಆ ಘೋರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೀಳಿ ಕುತುಬ್ ಮಿನಾರು ಮೇಘ
ಮಲ್ಹಾರದ ಸ್ನೇಹಿತರ ಉರ್ದು ಮೊಘಲಾಯ್ ಮನಾಲೆ.
ಮೊನ್ನೆವರೆಗೂ ಪಂಜಾಬ್‌ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಕಡಿದ ತಲೆ,
ಲಾಹೋರಿನ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಛಿದ್ರದೇಹ.

ಚಕ್ಕ

ತಾತನಿಗೆ ಮೂರ್ಛರೋಗ ಬಡಿದು
ಬೀದಿ ಬಚ್ಚಲು ಆಚೆ ಮೊಹಲ್ಲ ಎನ್ನದೆ ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ಕೈಕಾಲು ಒದರಿ ಹಲ್ಲು ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಾಗ
ನಾಲಗೆ ಉಳಿಸಲೆಂದು ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೀಲಿ
ಭದ್ರವಾಗಿಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಈ ಮನೆಗೆ ಅದು
ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ.

ಅವಳಿ ಜವಳಿ

ದೊಡ್ಡವರು ಮಾಡಿದರೆಂದು
ಅವಳ ತೊಡಿಗೆ ಇವಳಿಗಿಟ್ಟು
ಇವಳ ತೊಡಿಗೆ ಅವಳಿಗಿಟ್ಟು
ಹಾಡ ಬಯಸಿದೆ

ಏನಾಯಿತು ಗೊತ್ತೆ ?
ಅವಳ ಸೀರೆ ಇವಳು ಹರಿದು
ಇವಳ ಸೀರೆ ಅವಳು ಹರಿದು
ಓಡ ಬಯಸಿದೆ

ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲೆಂದು
ಅವನ ಉಡಿಗೆ ಇವಳಿಡುಡಿಸಿ
ಇವಳ ಉಡಿಗೆ ಅವನಿಗುಡಿಸಿ
ನೋಡ ಬಯಸಿದೆ

ಕೆಟ್ಟ ಜನರು
ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಣಕಿ ನೋಡಿ
ರಸಿಕನೆಂದು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ
ಸಂತೆ ಕೂಡಿತು

ಪೋ—
ಲೀಸು ಪಡೆಯು ಬಂದು
ನನ್ನ ಶೀಲ ತನಿಖೆ ಆಗಿ
ದಂಡ ತೆತ್ತನು

ವೀಡಿಯೋ ವೀಡಿಯೋ

ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ

ವರ ವಧುವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಬಿಗಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಈ ಅಮೋಘ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹಸೆಮಣೆಯ ಸುತ್ತ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ತಾಯಿ ಜನಜನಿತ 'ಕೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊರಗು' ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿ ಕೊಂಡರು. ತಂದೆ ಕಣ್ಣೀರು ತಡೆಯಲು ಪುರುಷ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿ ಸೋತರು. ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವ ಗಟ್ಟಿ ಮೇಳ. ಗಂಡು ಇನ್ನೇನು ಹಳದಿ ದಾರಕ್ಕೆ ಗಂಟು ಹಾಕಬೇಕು! ಆಗ -

ಅಲ್ಲಾ, ಖಾಯಿಲೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗಲ್ಲದೆ ಮರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇ ? ವೀಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮರಾ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ವೀರಣ್ಣ ಬಲಕ್ಕೆ ನರದಲ್ಲಿ ಛಳಕು ಮಿಂಚಿದಂತಾಗಿ ಸ್ತಬ್ಧ ನಾದ. ತಿಷ್ಟರಲಾಗ ಹೊಡೆದರೂ ಕೈ ಚಲಿಸಲು ಆಗುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ! ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಅಮೃತ ಘಳಿಗೆಯನ್ನು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯನ್ನಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು. ತುಸು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೊಡನೆ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಕನ್ಯಾಪಿತೃವಿಗೆ (ಏಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡು ಕಕ್ಕುವುದು ಅವರೇ ತಾನೇ?) ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ. ವಿಷಯ ಕವಿಯಿಂದ ಕಿವಿಗೆ ಸಾಗಿ ಪರನ ಕಿವಿತಲಪಿತು. ಆ ಮಹಾಶಯ ಮಣೆಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದೇಬಿಟ್ಟು. ವೀಡಿಯೋವಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದಂತಹ ಮದುವೆ ? ಮಾಡರ್ನ್ ಪುರೋಹಿತರು ಇದಕ್ಕೆ ತಲೆ ದೂಗಿದರು. ಹಳದಿ ದಾರದ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಯಾಮರಾವಿನತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಥಾನಾಯಕ ತಾಳಿ ಬಿಗಿದ. ಪುರೋಹಿತರು ಮುಂದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ —

“ನಿಲ್ಲಿಸಿ... ನಿಲ್ಲಿಸಿ... ಹೀಗೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಆಟೋವಿನಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದದ್ದು ಗಂಡಿನವರು ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಿದ್ದ ವೀಡಿಯೋದವ. ಊರಿಗೆ ಅಂದು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಗಮನವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಣಾ ಪೊಲೀಸರು ವಾಹನಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ವಾಹನ ಪಾಕ ದೊಳಗಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಹೂರ್ತದ ವೇಳೆ ಮಾರಿಹೋಗಿತ್ತು ಈ ಬಾರಿ ವಧು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ತಾಳಿಯ ಗಂಟನ್ನು ಸ್ವತಃ

ಕೈಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ವರನ ಕೈಗಿತ್ತುಳು. ವರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾಮಣ್ಣನ ಕ್ಯಾಮರಾವಿ ಗಾಗಿ ತಾಳಿ ಬಿಗಿದ. ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವಧುವಿನ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನಕ್ಕಿತು. ವಧುವಿನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ತಾಳಿಯ ಯೋಗವಿತ್ತಂತೆ ! ಆಗುವುದೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೇ ಆಲ್ಲವೇ ? ಕಾಲಿಗೆರಗಿದ ಮರಿಮಗಳಿಗೆ ದೀರ್ಘ ಸುಮಂಗಲೀ ಭವ ಎಂದು ಹರಸಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವೀಡಿಯೋ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮಹಾನುಭಾವನನ್ನೂ ಮನಃಪೂರ್ತಿ ಹರಸಿತಂತೆ !

ಆದೊಂದು ಕುಗ್ರಾಮ, ಅಲ್ಲೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯ. ಕುಲದೈವದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನಮಾಡುವ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಸಿಟಿಯಮದುವೆಯ ಪಾರ್ಟಿಯೊಂದಂ ಬಂದಿತ್ತು. ಮದುವೆಯ ಹಿಂದಿನ ವರಪೂಜೆಯ ಸಮಯ. ವರ ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿಬಿಟ್ಟ. ವೀಡಿಯೋ ಇಲ್ಲದ ಎಂತಹ ಮದುವೆ ? ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬೇಡ ವರೋಪಚಾರ ಬೇಡ, ವೀಡಿಯೋಕೂಡ ಬೇಡವೇ ? ವೀಡಿಯೋ ತಂದರೆ ಪಾಣಿ-ಗ್ರಹಣ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೇಇಲ್ಲ. ಕನ್ಯೆಯ ಅಣ್ಣ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ಮಲಗಿದ್ದ ವೀಡಿಯೋದವನನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಅವನುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಣಸುರಿದು ಟಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆತಂದ ಬಳಿಕವೇ ವರ ಸಮಾಧಾನ ತಾಳಿ ಲಗ್ನ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟದ್ದು. ಮುಂದೆ ನಡೆದದ್ದು ಸುಲಗ್ನಾ ಸಾವಧಾನ.

* * *

ಈಚೆಗೊಂದು ಮದುವೆಯ ಆರತಿ ಅಕ್ಷತೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ, ಹೇಳಿಕೇಳಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಪುರದ ಶ್ರೀಮಂತ ವಿವಾಹ. ವಿಜೃಂಭಣೆಗೆ ಕೊರತೆಯೇ ? ನಾಲ್ಕು ವೀಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮರಾ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ವಧೂವರರಿಗೆ ಶುಭಾಶಯ ನೀಡಲು ಹನುಮಂತ ಬಾಲದ ಕ್ಯೂ ನಿಂತಿತ್ತು. ಕ್ಯೂಕರಗಲಿ ಎಂದು ಗಲಾಟೆ ಇಲ್ಲದ ಮೂಲೆಯ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಮಿಸಿದೆ. ಆರತಕ್ಷತೆ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆಯಾದರೂ ಒಂದಿಂಚೂ ಕ್ಯೂ ಕರಗಿರಲಿಲ್ಲ ! ಹೇಗೆ ಕರಗಿತು ? ಹಾವ ಭಾವ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹುಬ್ಬುಕುಣಿಸಿ ಇಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹ. ಪ್ರೀತಿ ನವ ದಿಂಸತಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಕೈ ಕುಲುಕಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಟ ಮಂದಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕ್ಯೂವಿನ ಬಾಲ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು ! ಜಲನ ಚಿತ್ರದಲ್ಲೇ ಅಥವಾ ಟಿ.ವಿ. ಸರಣಿಯಲ್ಲೋ ಅವಕಾಶ ಸಿಗದ ಹತಾಶ ಮಂದಿ ಇದ್ದಿರ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿನಯ ಕಲೆಯನ್ನು ವೀಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮರಾವಿನ ಮುಂದೆ ತೋರಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಈ ನಟ ನಟಿಯರ ಮಧ್ಯೆ ನನಗೆಲ್ಲಿಯ ಅವಕಾಶ ? ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತರುಣದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಶುಭ ಹಾರೈಸಿ ಆ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದೆ.

* * *

ಆತ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಭಾಗದಿಂದ ನನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು. ಅನಂತರ ಪ್ರವೇಶಧನದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನೀಡಿದ. --ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಕ್ರಮ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ.

ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಚೀಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೇಶಧನ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಮುದ್ರಿಸಿತ್ತು. “ಏನಿರೋ ಇದು, ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕಿತ್ಕೊಂಡ್ರಿ. ಇದ್ರ ಮೇಲೆ ಒಂದೂಪಾಯಿ ಅಂತ ಇದೆ. ಎರ್ದು ರೂಪಾಯಿ ವಾಪಸ್ ಮಾಡ್ತೀ” ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ರೋಪ್ ಹಾಕೇಬಿಟ್ಟೆ. ಆತ “ಲಬೊ ಲಬೊ” ಅಂತ ಲಘುವಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಡೆದುಕೊಂಡು “ದೇವಿ ಮೇಲೆ ಆಣೆ, ಈ ರೀತಿ ಅಪ್ಪಂಚ್ಚೆ ಪಡೋದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲ. ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿಯು ಮಹ್ಮೆ ನಿಮ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ತಿಳ್ಳೋ ಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಆಸೆ ಇದ್ರೇ ನೀವು ಈ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಣು ನಿಮ್ಗೆ ತಿಳ್ಳುತ್ತೆ. ಇದ್ರ ಬೆಲೆ ಕೇವ್ಲ ಹತ್ತೇ ರೂಪಾಯಿ. ದಯ್ವಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿ ಸಾರ್. ದೇವಿ ಅನುಗ್ರಹ ನಿಮ್ಮೇಲೆ ಸದಾ ಇರುತ್ತೆ” ಎಂದು ದೇವಿಯ ಪರವಾಗಿ ಕೋರುತ್ತಾ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದನ್ನು ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ.

ನಾನು ಬೇಸರದಿಂದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಈಗಲೂ ಆತ ಹಣವನ್ನು ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಗಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ “ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ” ಕ್ರಯ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂತು ನನಗೆ. ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ.

ಎದುರಿಗೆ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಕಲ್ಲಿನ ದೇವಿ ವಿಗ್ರಹ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ದೇವಿಯ ಬಲಗೈ ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಗಡೆಯ ತನಕ ಇದ್ದುದು ಕೊಂಚ ಅವಲಕ್ಷಣ ಎನಿಸಿತು ನನಗೆ. ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟೆ. ಬೆಪ್ಪಾಗಿಂತ ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ ಅರ್ಚಕರಿಗೆ ಏನನ್ನಿಸಿತೋ ಕಾಣೆ, ಅವರೇ ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತಂದು, ತಮ್ಮ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ “ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಇಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಸಣ್ಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟು ಹೇಳುವವರಂತೆ ಹೇಳಿದರು.

ಬೇರೇನೂ ತೋಚದೆ, ಬೇಸರದಿಂದ ಅರ್ಚಕರ ಕೈಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಮಂಗಳಾರತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅರ್ಚಕರು ತೀರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದು “ಸಕ್ರೆ ಪೊಂಗ್ಲು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ” ಎಂದು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೈವೇದ್ಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂತು ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ”ಯನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದೆ.

“ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ ಸೇವಾ ಮಂಡಲಿ” ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣ, ಮಂಡಲಿಯ ವಿವಿಧೋದ್ಯೇಯಗಳು, ಮಂಡಲಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಬಯಸುವವರು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಫಾರಂ, ಹಣ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು.

ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಕಾರ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನುಂಗಪ್ಪ ಎನ್ನುವ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧ ಧನಿಕನೊಬ್ಬ, ಒಂದು ದಿನ ಅತಿಭಾರಿ ಮೊತ್ತದ ಲಂಚವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಸೇವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ, ಹಣದ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತ ದೇವಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಂತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ದೇವಿ ಭಯಂಕರ ಕೋಪದಿಂದ ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೆಂಡ ದಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಡಿಗಳು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ನುಂಗಪ್ಪ ಕಾರಿಂದ ಇಳಿದು ದೇವಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ “ಹೇ ಮಾತೇ, ಯಾರು ನೀನು? ಏಕೆ ರೌದ್ರಾವತಾರ?” ಎಂದು ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡಿದನು.

“ನಾನೇ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ” ಎಂದು ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತ್ರಿಶೂಲ ವನ್ನು ನುಂಗಪ್ಪನ ಎದೆಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಗರ್ಜಿಸಿದಳು ದೇವತೆ.

ನುಂಗಪ್ಪ ತತ್ತರಿಸಿದ. ಕ್ಷಣಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು “ಹೇ ಜಗನ್ಮಾತೆ, ಈ ಭಕ್ತನಿಂದ ಯಾವ ಅಪಚಾರ ಆಗಿದೆ? ಕೃಪೆ ತೋರಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿದನು.

ದೇವಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತಳಾಗಿ “ಎಲೈ ಭಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ಕೇಳು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಜನರು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಲಂಚವನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿ ಸುಖ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲಂಚವಿಲ್ಲದ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲ. ಲಂಚವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಪಾರವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾ ಪಂಚಕರು. ನಂಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಗುಡಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಮತ್ತು ನನಗಾಗಿ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸರಸ್ವತಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರೆ. ಕೇಳು ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾನು ಮುನಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗತಿ ಏನಾಗುವುದು ಗೊತ್ತಾ ? ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ವೈಸೆಯೂ ಸಹ ಲಂಚ ಸಿಗದಂತೆ ಶಾಪ ಕೊಡುವೆ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಎನ್ನುವ ಅಲ್ಪ ಹಣದಿಂದ ಜೀವನ ತೂಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾಯಿಲೆ ಕಸಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ದಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕಾರುಗಳಲ್ಲೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ನೀವು ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು ಜೋಕೆ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ.

ನುಂಗಪ್ಪ ವರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ “ಹೇ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿಯೇ ಶಾಂತಳಾಗು ತಾಯಿ, ಶಾಂತಳಾಗು. ನಿನ್ನ ವಿನಾ ನಮಗೆ ಬೇರೊಂದು ದೇವರಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಬೇರೊಂದು ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಬಂಧು, ಒಳಗ ಎಲ್ಲವೂ ನೀನೇ. ಕೇಳು ತಾಯೇ ಕೇಳು, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿನಗೊಂದು ಸುಂದರ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ, ನಿತ್ಯಪೂಜೆ ಆಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿತನಕ ತಿಂದಿರುವ ಲಂಚದ ಮೇಲೆ ಆಣೆ. ಶಾಂತಳಾಗು ತಾಯೇ.

ತಂಚಮ್ಮದೇವಿ ನುಂಗಪ್ಪನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಾತಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಲಂಚದ ಮೂಲಕ ಸಿಗುವಂತೆ ವರವಂ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನುಂಗಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಸಾಚು ನೋಟು ಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೈಯಿಂದ ನೀಡಿ ಅಂತರ್ಧಾನವಾದಳು.

ಅಂದೇ “ಲಂಚದ್ರು ದೇವಿ ಸೇವಾ ಮಂಡಲಿ” ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ನುಂಗಪ್ಪನೇ ಅದರ ಪ್ರಸೀಡಂಟು. ಅವನ ಮಕ್ಕಳಾದ ನೀಚಪ್ಪ, ಕಬಳಸಪ್ಪ, ಕೇಳಪ್ಪ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಖಜಾಂಚಿ ಮತ್ತು ಆಡಿಟರ್‌ಗಳಾಗಿ ಆಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

ನುಂಗಪ್ಪ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಹಣದಿಂದ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ತಳ್ಳಿದನು. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಉಕ್ಕು, ಸಿಮೆಂಟ್ ಮರಳು, ಜೆಲ್ಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಬಂದುವು. ಶರವೇಗವಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡು ಆಮ್ಮನವರ ಪೂಜೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಲಂಚೋಪಯೋಗಿ ಖಾತೆಯ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣವನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಮಂಡಲಿಯ ಬೈಲ್ ಪ್ರಕಾರ, ಸದಸ್ಯರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೆಳಕಂಡ ಅರ್ಹತೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

- 1 ಹೆಸರು ಅನಧಿಕೃತ “ಉರ್ಫ್” ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಲೇಬೇಕು.
- 2 ಕಸುಬು: ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಲಂಚ ಸಿಕ್ಕುವಂತಹ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು
- 3 ಆದಾಯ: ನಿಗದಿತ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕು ರಷ್ಟು ಮೇಲ್ಪಂಪಾದನೆ ಇರಲೇಬೇಕು.
- 4 ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿ ಕೇವಲ ಲಂಚದ ಹಣದಲ್ಲೇ ಸಂಪಾದಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರಬೇಕು.

ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ ಸೇವಾ ಮಂಡಲಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಬಯಸುವವರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ನಿಯಮಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

- 1 ಸೇವೆಗೆ ನೀಡುವ ಹಣ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಸುಲಿದ ಹಣವಾಗಿರಬೇಕು.
- 2 ಬೋಟಾ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

- 3 ಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಗಡೆಯಿಂದಲೇ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.
- 4 ಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ ಹಣಕ್ಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ರಸೀದಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಲಂಚಮ್ಮದೇವಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ಸೇವಾ ಮಂಡಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳೂ ನಾ ಕೊಂಡ ಪುಸ್ತಕ ದಲ್ಲಿವೆ. ಅವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ.

- 1 ಲಂಚವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು.
- 2 "ಆಂಟಿ ಕರಪ್ಷನ್" ಇಲಾಖೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಲಂಚವನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು.
- 3 ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.
- 4 ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ನೀಡಿ, ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.
- 5 ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳ ವರ, ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.
- 6 1994ನೇ ವರುಷವನ್ನು ಲಂಚಕೋರರ ವರುಷ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಸೂಚನೆ ಆಂಚೆ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು.
- 7 ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ ಸುಪ್ರಭಾತವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ.

- 1 ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.
- 2 ಏನೇ ಬರಲಿ ಲಂಚತ್ಸವಿರಲಿ.
- 3 ಲಂಚಕೋರತನ ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ.
- 4 ಲಂಚ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಂಚ ಕೊಡದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ.

ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನಾನೂ ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿಯ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ "ಲಂಚ"ವೂ ಸಿಗತೊಡಗಿದೆ

ನೀವೂ ಬನ್ನೀ "ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ"ಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವಿರಂತೆ.

"ಜೈ ಲಂಚಮ್ಮ ದೇವಿ"

ಇನ್ನಾರದೋ ಮಗೂಗೆ ಅದಲಿ ಬದಲಿ ಆಗೋದ್ರೆ ಕಷ್ಟ” ಅಂತ ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟು.

(ಪೂರ್ ಚಾಮಿ. “ನಂದು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಕಣಮ್ಮ. ನಾನು ಹುಟ್ಟೋಕ್ಕಿ ಮುಂಚೆ-ಅಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ-ಎರಡೂ ಸೇರಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತನಕ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡು. ವಾಟ್ ಎ ವೇ ಟು ಬಿಗಿನ್ ಲೈಫ್!” ಅಂತ ಈಗಲೂ ಹೇಳೋತಿರ್ತಾನೆ.)

ಸರಿ, ಅಪರೂಪದ ಗಂಡು ಮಗು-ನಾಮಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ವೆಂಕಟರಾಜುರವರು ವೈಭವದಿಂದಲೇ ನಡೆಸಿದರು. ತೊಟ್ಟಿಲು ತೂಗುವದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಬಂದ ಮುತ್ತೈದೆಯರನ್ನು ಬದಿಗೆ ಕರೆದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ನೂರು ಕೊಟ್ಟು “ತೊಟ್ಟಿಲು ಮೆಲ್ಲಗೆ ತೂಗಿ, ಮಗು ಉರುಳಿಕೊಂಡರೆ ಕಷ್ಟ” ಅಂತ ಬೇರೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟರು. ಚಾಮಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ತರಹ ಬೆಳೆಯೋಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಡಿದಾಗ ಬಿ.ಸಿ.ಜಿ. ಪೋಲಿಯೋ ಅಂತ ಮದ್ದು ಚುಚ್ಚೋಕ್ಕೆ ಅಂತ ಬಂದ - ಸರಿಯಾಗೇ ಊಹಿಸಿದ್ದಿ - ಅದೇ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಇನ್ನೂರೋ, ಮುನ್ನೂರೋ ಕೈಗಿಟ್ಟು, “ಒಳ್ಳೇ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡೀ ಡಾಕ್ಟ್ರಿ. ಈಚೀಚೆಗೆ ನಕಲಿ ಟ್ಯಾಬ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ” ಅಂತ ಅಂದರಂತೆ. ಇನ್ನು ಮನೇಲಿದ್ದ ಕೆಲಸ ದವರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಚಾಮು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಆಗ್ಲೋ ಈಗ್ಲೋ ಅಂತ ಐವತ್ತು ನೂರು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು. “ಮಗೂನ ಹುಷಾರಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ” ಅಂತ ವೆಂಕಟರಾಜುರವರು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಉಸುರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಚಾಮಿ: ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರೋಂಡ. ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಊರಿನ ಸ್ಕೂಲು ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಅವನ ತಂದೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮಗೂಗೆ ಸೀಟ್ ಭದ್ರ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಬೇಡಿದ್ರಂತೆ. ಇರೋದೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು, ಮೂರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಹುಡುಗರು. ಸ್ಕೂಲು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ಬೇಡೋ ಅಂತ ನಾವೇ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸೋಬೇಕು. ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ನಂಗೇ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಾ!” ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟೊಂಡೇ ಆ ಬಡ ಮೇಷ್ಟ್ರು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೆಸೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ.

ಹೀಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿ ಚಾಮಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಎಲ್ಲಾ ಈ ಮೋಡಿನಲ್ಲೇ ನಡೀತು. ಅವನು ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸೇರ್ತಾ ಸೇರ್ತಾ ವೆಂಕಟರಾಜುರವರ ಕೊಡುಗೆ ಕೈಯೂ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ

ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾರಮ್ಮ

ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ದುಡ್ಡಿದ್ದವನು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅನ್ನೋ ಮಾತು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಹೀಗೆ ಹೇಳೋರು ಕೈಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೇ ಇರೋರು ! ಅದೇ, ಕೈ ತುಂಬ ದುಡ್ಡಿರುವವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಈ ನಾಣ್ಣುಡಿ ನಿಮಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಅಂತ ಕೇಳಿ, ನೋ ! ಅಂತಾರೆ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಎಂದೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರ ಚಾಮಿ-ಉರುಘ್ ಜಾಮರಾಜು. ಅವನಪ್ಪ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟರ್ ವೆಂಕಟರಾಜು ಅಂದಮೇಲೆ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಏನು ಕಮ್ಮಿ ಅಂತೀರೇನೋ, ಏಜ. ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬರೋದಿರಲಿ, ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗೆ ಕಾಲಿಡೋಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳು ವೆಂಕಟರಾಜುರವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಖಾದ್ಯಂ ಆಗಿ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ರಿಕಾಣಿ ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಚಾಮಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೇ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಅಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಊರಿನ ಹೆರಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಮಿ ಆಮ್ಮ ಹೆರಿಗೆ ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ವೆಂಕಟರಾಜುರವರು ಹೊರಗಡೆ ಜಡಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ತನಕ ಪಂಚ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಯಿತು; ಈಗಲಾದರೂ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಕೊಡಪ್ಪಾ ಅಂತ ದೇವರನ್ನು ಬೇಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೆರಿಗೆ ರೂಮಿಗೆ ಅಂತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರನ್ನ ನೋಡಿ, ತಕ್ಷಣ ಆಕೆ ಕೈಗೆ ಏನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೋಟುಗಳನ್ನ ಇಟ್ಟು, "ಹೇಗೋ ಗಂಡು ಮಗು ಕೊಡಿಸಿಬಿಡಿ ಡಾಕ್ಟ್ರಿ !" ಅಂತ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಕೆ "ಇದೇನು ನನಗೆ ಅಂಚ ಕೊಡ್ತಿದೀರಾ ಹೇಗೆ ? ಇನ್ನೊಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ಹೆರಿಗೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಅನ್ನೋದು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆಯೆ?" ಅಂತ ಆ ದುಡ್ಡನ್ನ ತಮ್ಮ ಕೋಟಿನ ಜೋಬಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ದೇವರು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ. ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನರ್ಸ್ ಓಡಿಬಂದು "ಗಂಡು ಮಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯೋರ !" ಅಂತ ಕೂಗಿದಳು. ವೆಂಕಟರಾಜುರವರಿಗೆ ಆದ ಸಂತೋಷ ಅಪ್ಪಿಪ್ಪಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಏನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಆ ನರ್ಸ್ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, "ಮಗೂನ ಹುಡುಗಾರಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋಮ್ಮ

ದೊಡ್ಡ ಸಂಭಾವನೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ ? ಬಿ.ಎ. ಪದವಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಅಂತ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದು. (ಆಗಲೇ ಜಾಮಿಗೂ ನನಗೂ ಗಳಿಸು ಕೆಂರಸ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಅವನ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್ !) ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಪೂಡೆಂಟ್ಸ್ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳಿಗೆ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೊಡೆಯೋದು ತಾನೆ ? ನಮ್ಮ ಜಾಮಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮ ಉಲ್ಲಾಪಲ್ಪಿ! ಕಾಲೇಜು ಕಾಲೇಜೇ (ವಾಚ್ ಮೆನ್ನೂ, ಕ್ಲರ್ಕ್ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ) ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೊಡೆಯೋರು. “ಯಾಕೋ ಹೀಗೆ !” ಅಂತ ಒಂದು ಸಲ ಕೇಳಿದ್ದೆ, ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಿ ಎ. ಹೇಗೋ ಪಾಸು ಮಾಡಿಸಲಿ ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವೃತ್ತಿ ತಿಂಗಳೂ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ “ಅಂದ ಜಾಮಿ. ತಾನು ಬಿ.ಎ. ಪಾಸಾದ ಅಂತ ಕೇಳಿ ಜಾಮಿಗೇ ನಂಬೋಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಪೇಪರ್‌ಗಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೇ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಿದ್ದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತು, ಯಾಕೆಂದ್ರೇ ನಾನೂ ಅವನ ಜೊತೆಗೇ ಇದ್ದೆ. “ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ. ಇನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ಹಾಯಾಗಿ ಇರೋಣ ಅಂತ ಇದ್ದೆ” ಅಂತ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ.

ಮಗ ಪದವೀಧರ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ಕೊಂಡಮೇಲೆ ವೆಂಕಟರಾಜುರವರಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹತ್ತರಪ್ಪು ಆಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಹಾಯಾಗಿದ್ದು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಸೇರದೇ ಆಮೇಲೆ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ಗೆ ಇಳೀಲಿ ಅಂತ ಅವರ ಆಸೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜಾಮಿಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಅನ್ನೋದು ಇಲ್ಲ ? ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಹೋದ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಾಮಿ ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಆದ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಅಂತ ಈ ನಿಗೂಢ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಅವನನ್ನು ಇವನು ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ ಕಡೆಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿ, “ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಡಿ” ಅಂತ ಹುಕುಂ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೇ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಜಾಮಿ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ತರಹ ತಿಂದು, ಉಂಡು, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಅಂತ ಯಾವ ಯೋಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪ ಕೊಡೋ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕರಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಮಸಾಲೆದೋಸೆ ಕಾಫಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಭಾಗಿ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ, ಹಾಫ್ ವೇ ತ್ರಾ ಎ ಮಸಾಲ ದೋಸೆ ಜಾಮಿ ತುಂಬಾ ಸಪ್ಪಗಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಏನೋ ವಿಷಯ? ಅಂದೆ. “ನನ್ನ ಮದುವೆ ವಿಷಯ” ಅಂದ. “ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್ ಕಣೋ. ಸ್ವೀಟ್ ಆಡರ್

ಮಾಡ್ಲಾ ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. “ಬೇಡ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಮ್ ಏನೂ ಅಂತ ಕೇಳು”
ಅಂತ ದೋಸೇನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಈ ರೀತಿ ಉದಾಚ

“ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಮದುವೆ ಹುಚ್ಚು ಓಡಿದಿದೆ ಅಲ್ವಾ ? ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ನನ್ನ ಮಾವನ ಮಗಳು - ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಇದರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರು ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳೇ ಬಿಟ್ಟು. ನಮ್ಮಮ್ಮ ಗಂಭೀರ ವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಟ್ಯಾಕಲ್ ಮಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟು. ನನ್ನ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರವೋ, ಒಂದು ಲಕ್ಷವೋ ಇಟ್ಟು. ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಚಾಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡ್ತೇಕು ಅಂತ ಅಂದ್ರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಾವ ನೀನೇ ನನಗೆ ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡೇದು ನೋಡಿದ್ರೆ ಚಾಮಿಗೆ ಏನೋ ಊನ ಇರಬೇಕು. ಖಂಡಿತಾ ಕೊಡೋಲ್ಲಾ ಅಂತ ಅಂದನಂತೆ. ಸರಿ, ನನ್ನ ಕೈನಿಂದ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡಳು. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಸಂಬಂಧದವರ ಮಗಳು-ಜಲಜಾಕ್ಷಿ; ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಕಡೆಯ ಸಂಬಂಧ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರು. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟು; ಇವರ ಆಪ್ತಂದರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಹೋಗಿ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡಿ ಒಂದಿದ್ದ. ಈಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಇನ್ನೊಂದು ದೂರ ಸಂಬಂಧದ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅವಳ ಹೆಸರು ಸರಸಾಕ್ಷಿ, ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿ ಇವಳೂ ಸ್ಲಿಪ್ ಆದರೆ ನನಗೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಹುಡುಗೀನೂ ಸಿಗೋಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಉಪಾಯ?”

ನಾನು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಹಿತ್ತೈಪಿ ತಾನೆ ? ನಾ ಕೊಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಗಿದೆ ಕೇಳಿ “ಡೋಂಟ್ ವರಿ ಚಾಮಿ. ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡೋ ಬದಲು. ಅವರಿಂದ ಡಿಮಾಂಡ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ಇದಕ್ಕೆ ‘ವರದಕ್ಷಿಣೆ’ ಅಂತಾರೆ. ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಒಂದು ಹದಿನೈದು ಲಕ್ಷ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟೋಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ಆವಾಗ್ಲೇ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡತನ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗೋದು. ನಿನ್ನ ಐದು ಜನ ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗೂ ಮದುವೆಗೆ ಅಂತ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನ ಸ್ವೀಕರಿಸೋದು ಹೇಗೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಕಣೋ.”

“ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಅಂತ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಇವರಿಗೆ ಅಂತ ದುಡ್ಡು ಕೊಡೋ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಹೇಗೆ ದುಡ್ಡು ತೊಗೋತಾನೆ ಅಂತೀನಿ ? ಆ ದುಡ್ಡು ಇಟ್ಟೊಂಡೂ ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡೋದು ಅಂತೀನಿ ?” ಅಂತ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅತ್ತ ಚಾಮಿ.

“For a change ದುಡ್ಡು ತೋಗೋಳೋಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ಲಿ. ಇನ್ನೇನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೀಗೇ ದೋಸೆ ಕಾಫಿ ಅಂತ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಮುಗಿಯುತ್ತೆ ನನ್ನ ತರಹ ಸ್ನೇಹಿತರಿಲ್ವೆ ನಿನಗೆ? ಶುಭಸ್ಯ ಶೀಘ್ರಂ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ “ಆಕ್ಷೀ”ನೂ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾಳೆ. ಆಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ‘ಯಕ್ಷೀ’ನೇ ಗತಿ” ಅಂತ ಹೆದರಿಸಿದೆ.

“ಈಗಲೇ ನಮ್ಮವ್ವನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳ್ತೇನೆ” ಅಂತ ಹೊರಟ ಚಾಮಿ. ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು, “ಬೈದವೇ, ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ದುಡ್ಡು ತೋಗೋಳೋಕ್ಕೆ ಏನೋ ಪದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ, ಏನೋ ಅದು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ. “ವರದಕ್ಷಿಣೆ” ಅಂತಾರೋ ಪೆದ್ದೆ! ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಇದರ ಸುದ್ದಿ ಇರುತ್ತೆ. ನೀನು ಪೇಪರ್ ಓದಿದರೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗೋದು. ಗುಡ್ ಲಕ್!” ಅಂತ ಹರಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತು ದೋಸೆ ಕಾಫಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಬಿಲ್ ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ಅವನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನಲ್ಲಾ!

ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲೀಕರ ತಲೆ ಮೇಲಿನ ರೇಡಿಯೋನಲ್ಲಿ ಭೀಮ್‌ಸೇನ್ ಜೋಶಿ ಹೇಳಿದ ‘ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾರಮ್ಮ ಹಾಡು ಒಳ್ಳೇ ಧಾಟಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಬರ್ತಿತ್ತು. ಭರದಿಂದ ಮಾಲೀಕರು ಹಾಡಿಗೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. “ನಿಮ್ಮ ಈ ಜುಜುಬಿ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬರೋದು ಅನುಮಾನ ಯಜಮಾನ್ಯೇ. ಈಗ ಹೋದನಲ್ಲಾ ಚಾಮಿ-ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾಳಂತೆ. ಅನಾವಶ್ಯವಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿ ಕತ್ತು ನೋವು ಯಾತಕ್ಕೆ ಬರಸ್ಕೋತೀರಾ?” ಅಂತ ಲೇವಡಿಮಾಡಿ ಹೋಟೆಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆ.

ಅದಲು ಬದಲು

“ನಿನ್ನವಳು ಬಲು ಚಂದ
ಅದಲು ಬದಲಿಸಲೇ ನನ್ನವಳೆ?”
ಅಂದ, ಆನಂದ. ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ ಮುಕುಂದ
ಅವನ ಕಿವಿ ಮಂದ !

ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ

ವಿಕ್ರಂ ಸೇಠ್ ಎಂದರೆ ಭಯವೇಕೆ ?

ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್

ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ-ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ-ಅಂದರೆ-ಸೂಟಬಲ್ ಬಾಯ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದಂದಿನಿಂದ ಅವನು ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಾನೂ ಲೇಖಕ. ಕಥೆಗಿಥೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದವರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಅಡಿ ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ - ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿಂದರೆ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಈಗೀಗ ಗೆಲೆಯರು ಬಿಲ್ ಬಂದಾಗ ನನ್ನತ್ತನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಅಯ್ಯಾ ಲೇಖಕನೆಂಬವನು ನಿರಂತರ ಬಡವ." ಎಂದರೆ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಕ್ರಂ ಸೇಠ್ ಎರಡು ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಪಡೆವಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಏನು ? ವಿಕ್ರಂ ಸೇಠ್‌ನಿಂದ ತೊಂದರೆ ಮೇಲಿನ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ—ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾರಣಗಳು, ಅನುಮಾನಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಾಗಿ ಪೀಡಿಸುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ.

- 1) ವಿಕ್ರಂ ಸೇಠ್‌ಗೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕಿತೇ ?
- 2) ಡೇವಿಡ್ ದವಿಡರ್ ಎಂಬ ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಸಂಪಾದಕ ಅದನ್ನು ವಿಕ್ರಂ ಸೇಠ್‌ಗೆ ಹೇಗೆ ತಲುಪಿಸಿದ. ಎಷ್ಟು ಸೂಟ್‌ಕೇಸುಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಯಾವ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ರವಾನೆಯಾಯಿತು ?
- 3) ಈ ಎರಡು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಧನ (Campaign Money) ಸೇರಿತ್ತೇ-ಅಥವಾ ಅದರ ಖರ್ಚನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಭರಿಸಿದನೇ.
- 4) ವಿಕ್ರಂ ಸೇಠ್ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪಡೆದು ನರಸಿಂಹರಾವ್‌ಗಿಂತ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಾದನೇ ? ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದವಿಡರ್ ... ?
- 5) ನರಸಿಂಹರಾವ್ ಮೌನಭರಿಸಿದಂತೆ, ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಂಸೇಠ್ ಮೌನ ಭರಿಸಿರುವ ಕಾರಣವೇನು ?

ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಮೇಲಿನ ವಿಷಯಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಪೀಡಿಸಿದ್ದು - ಸಾವಿರದ ಮುನ್ನೂರ ನಲವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಪುಟಗಳ ಅಸ್ಥಿತ್ವ ಅಂಗ್ರೇಜಿ ಓದುವ ಸರಳ ವಿಷಯ. ಹೌದು-ಸೂಟಬಲ್ ಬಾಯ್ ಓದಬೇಕೇ ? ಅದು ಓದಲು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ ಅಲ್ಲವಂತೆ-ಬರೇ ಗಾಜಿನ ಅಲಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಇಡುವ ಪುಸ್ತಕವಷ್ಟೇ ಎಂಬ ಕಿವಿಮಾತನ್ನೂ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನಿಜ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಂಡವರು ಓದಬೇಕೆನ್ನುವುದಾದರೆ-ಇದರ ಮಾರಾಟ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ !

ಮೇಲಿನ ತರ್ಕಾನುಸಾರವಾಗಿ, ನಾನು ಪುಸ್ತಕ ಓದುವ ಇರಾದೆ ಇದ್ದವ ನಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಇಂತಿವೆ.

೧) ಈಚೆಗೆ ಮಾರಾತಿ 1000 ಕಾರನ್ನು ಮೂರುಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಕೊಂಡವರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರೇಡ್ ಆಯಿತಂತೆ ! ಹಾಗೇನಾದರೂ ವಿಕ್ರಂ ಸೇರ್ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಂಡವರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ರೇಡ್ ಮಾಡಿದರೆ-ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಹಣ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಾಸ್ತವ ತಿಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಭಯ, (ಅನುರಂಜಿಯ ಸಂಪಾದಕರೇ - ರೈನ್‌ಗೆ ಬುಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಹುಷಾರಾಗಿರಿ !)

೨) ಹಣ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಾಸ್ತವ.

ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಆಯಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡುವವರಿಂದಲೇ ಎರವಲು ಪಡೆದೆ. ಅಷ್ಟರ ಪಾಟ್ಕಿಗೆ ನಾನು safe ಆಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಪುಸ್ತಕ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ದಿನದಿಂದಲೂ ತೊಂದರೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ನನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಹಾರದ ರೀತಿಯೇ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು ಮೊದಲೇ ನಾನು ಲೇಖಕ ನೆಂದು ತಾವು ಬಿಲ್ ಕೊಡದೇ ಒಲೋಕುಲ್ ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತ ಗೆಳೆಯರು-ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋದರು 'ಬಿಡಮ್ಮಾ ವಿಕ್ರಂ ಸೇರ್ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಂಡವ ನಿಗೆ ಒಂದು ದೋಸೆ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕಾ ?'

ಮತ್ತೆ-ಲೇವಡಿ "ತೆಗೊಳ್ಳೋದು ಪೇಷ್ಟರ ಸಂಬಳವಾದರೂ ವಿಕ್ರಂ ಸೇರ್ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಳ್ಳುವ ಬಡಾಯಿ" - ಈ ಕೆಟೆಗರಿಯ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಂಡವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸದೇ

ನನಗ್ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬ ಅನುಮಾನ. ಕಡೆಗೂ ಕೊಟ್ಟವರು ಆಯಕರ ವಿಭಾಗದವರು safe keepingಗಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕರೆ Vigilanceನವರು Disproportionate wealth for the salary earned ಎಂಬ ಕಾರಣದಡಿ Suspend ಮಾಡಿಬಿಡುವರು ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಬಚಾವಾಗ ತೊಡಗಿದೆ.

ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನೀವು ಬಚಾವಾದಿರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. Suitable Boyನ ಪ್ರತಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇತರ ಫಜೀತಿಗಳು ನಿಮಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು - ಇಷ್ಟು ವಿವರಣೆಯ ನಂತರ ನಾನು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ “ಏನು ? ಏನನ್ನಿಸುತ್ತೆ ?” “ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ” ಎಂದರೆ-ಇಲ್ಲ-ನನಗೆ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆಯೇ ಅಥವಾ ನಾನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆಯೇ ಅನುಮಾನದ ನೋಟ ಬರಬೇಕು. “ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಈಚಿನ ಫ್ಯಾಡ್-Snob Value-ಬಿಮ್ಮಿನ ಸಂಗೀತ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸೂಟಬಲ್ ಬಾಯಿ ನನಗೆ unsuitable ಆಗಿ ಮನೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟುವವರೆಗೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದಾಯಿತು.

ಇದಿಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವಂಥಹುದಲ್ಲ-ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂತಹುದು ಎಂದು ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಇದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ, ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ, ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ ಎಂಬಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ‘ಬಾಯಿ’ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಂಜಕ್ಕೆ ಒರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಲಗಿ ಓದುವುದೆಂದರೆ ಸಂಜೆಯೊಡತ್ Body Building ಮಾಡಿದಷ್ಟೇ ಸಾಹಸವಾಗುತ್ತದೆ ದೂಸರಾ ಬಾತ್ ಎಂದರೆ - ಇವನೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಭಾರ ಹೊರುವವರು ಯಾರು ಮತ್ತೆ ಬಾಯಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕ “ಸಾರ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಯಾಕೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು.

ಈ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಮನಗಂಡು ಒಂದು ಪ್ಯಾಸಪೀಠ ಕೊಂಡು ತಂದದ್ದಾಯಿತು. ನಂತರ ಗೀತಾಧ್ಯಯನದಂತೆ ದಿನಕ್ಕೆ 50 ಪುಟ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಕಡೆಗೂ...ಅಂತೂ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಓದುವಾಗ

ವಿಕ್ರಂ ಸೇಠ್‌ರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದ ಸಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ವೈಎನ್‌ಕೆಯವರ
ಪದ್ಯ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾ ನಿಷಾದ

ಎಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ Vanish ಆದ

ಎಂದು ಬರೆದರೆ ತಪ್ಪಾದೀತು

ತುಸು ಬೆಪ್ಪಾದೀತು

ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು Rhyme‌ಲು

ಮಾಡಬಹುದೇ Crime‌ಲು ?

ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ
“ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರಿಗೂ ಅವನ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ: ಅಖಿಲೇಶ್ವರ
ಜಗತ್ತಿನ ಮಾಲೀಕ ಎಂಬ ನನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರ ಗುಲಾಮಿ.
ರಾಮ ಎಂಬ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಎಷ್ಟು Controversial! ನೀನೂ ಆಪ್ಪೇ
ಮುದುಡಿ ಕೂತಿರುತ್ತೀ - ಅವನಿದ್ದಾನಲ್ಲ ದೇವೀ ಪ್ರಸಾದ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಸಾದದ
ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೇ ಕೆಟ್ಟ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ
ವಿಕಾಸನಲ್ಲಿ ಅದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕೇಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ
ವಿವೇಕನ ಹೆಸರಷ್ಟೇ ವಿವೇಕ... ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದವ ವಿಕ್ರಮ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅಂಗ್ರೇಜಿ
ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೇಠ್ ಆಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಈ ಸೂಟಬಲ್ ಬಾಯ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು
ಹೇಳಬಹುದು ?

ಕಡೆಗೂ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸೇಠ್ ಅದರಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಥೆಗಳು ಅಂತ್ಯವಾಗುವಂತೆಯೇ
ಇದೂನೂ “And they lived happily ever after” ಎಂಬಂತೆ ಅಂತ್ಯ
ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಓದುಗರೂ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. they also lived
happily ever after because Vikram Seth has no plans
of writing “A Suitable Girl”

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ

ಅರ್ಧ ಅವಕಾಶದ ಕವಿ

ಎನ್ ಪ್ರಕಾಶ್

ಕವನಗಳ ಏಣಿ ಹತ್ತಿ
ಅವಕಾಶಕೆ ನಡೆದ
ಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರಿ ನಿಂತು
ಅವಕಾಶಕೆ ಜಿಗಿದ

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುರುಡ ದಾರಿ
ಹೋಕ ಏಣಿ ಒದ್ದ
ಏಣಿಯೊಡನೆ ಅರ್ಧ ಮೃಯ
ಕವಿಯು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ

ಬರೆಸುವ ತಲೆ ಬರೆಯುವ ಕೈ
ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ
ನಡೆವ ಕಾಲು, ಬದುಕೋ ಮೈ
ನೆಲದ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ

ನೆಲದ ಕವಿಯು ಹಾಡಲಾರ
ಅವಗೆ ಬಾಯೆ ಇಲ್ಲ
ಅವಕಾಶದ ಕವಿ ಬದುಕಲಾರ
ಅವಗೆ ಹೃದಯವಿಲ್ಲ.

ಪೇರೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತು ?

ಶಾಂತಾ ರಘು

ರಾಜಾರಾಮನಿಗೆ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತ್ತು. ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ? ತೋಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದ ಮಗ, ಗೆಳೆಯನ ಹಾಗೆ ಆಂತಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಜಾರಾಮನ ತೋಳು ಯಾಕೆ... ತಲೆಯ ಮೇಲೇ ತಾಳೇ ಮರದ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಅವನ ಮಗ ರವಿ... ಗೆಳೆಯ ಯಾಕೆ - ಥೇಟ್ ಅವನ ತಾತನ ಥರಾನೇ ಮಾತಾಡ್ತಾಯಿದ್ದ. ವಯಸ್ಸೋ ಹದಿನೇಳು. ಸೆಕೆಂಡ್ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಆದ್ರೇನು ? ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಟೀನೇಜ್ ಹುಡುಗರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು. ಅವರಪ್ಪ-ಅಮ್ಮಿಗೆ ತಿಳಿದಿರತೆ ?

ಏನಿಲ್ಲ. ಜೂನ್ ಬಂತಲ್ಲ. ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ರಿಸಲ್ಟ್ ಬಂದಾಗಿತ್ತು ರವಿ ಅಡ್ಡಗೋಡೆ ದೀಪದ ಥರಾ ಇಬ್ಬಂದಿ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆದಿದ್ದ. ದಿಫೀರ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಡೆದ ಕಾಲೇಜು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೆಲ್ಲಾ - ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನ ಗೊಂಬೆಗಳ ಹಾಗೆ ಕುಣಿಸ್ತಾ - ಗೋಳು ಹುಯ್ಯೋತಾಯಿದ್ದು.

“ಥತ್ ! ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೊಗೊಂಡಿದ್ರೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್‌ಗೆ ನಾನು ನಾಯಿ ಥರಾ ಅಲೆಯೋದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತ್ತೇ !” ಅಂತ ರಾಜಾರಾಮ ಹಲುಬಿದ.

“ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ರೆ ನಾನೂ ಹೀಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್‌ಗೆ ಅಲೆಯೋದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತ್ತೇ !” ಅಂತ ಬಂತು ಪುತ್ರಶಿಖಾಮನೆಯ ಎದುರುಬಾಣ.

“ಹೂಂ ! ಹೇಳೋ ! ಹೇಳೋ ! ಹೇಳ್ವೇ ಏನ್ನಾಡ್ತೀಯಾ ? ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನೈಸ್-ಟು-ಫೋರ್ ಗಾಣದೆತ್ತಿನ ಥರಾ ದುಡೀತಿದೀನಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ! ಹೇಳ್ವೇ ಏನ್ನಾಡ್ತೀಯಾ ?”

“ಅಪ್ಪಾ ! ಸುಮ್ಮೆ ಎತ್ತಿನ ಥರಾನೋ, ಕತ್ತೆ ಥರಾನೋ ದುಡಿದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಯಾಕೆ ನೀನು ಪಕ್ಕದ್ದನೆ ಗುಪ್ತಾ ಅಂಕಲ್ ಥರಾ ಇರ್ಬಾರ್ ? ಏಪ್ಪು ಪುಪ್ಪುಲರ್ ಆಗಿದಾರೆ ನೋಡಿ ಅವರಿಬ್ಬೂ. ಎಲ್ಲಾ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಂಡ್ ಮಿಸೆಸ್. ಗುಪ್ತಾ ಏಪ್ಪಾನೇ ಮಾತಾಡ್ತಾಯಿರೋದು !”

“ಈಗ, ಹರ್ಷದ್ ಮೆಹ್ತಾ ವಿಷ್ಣು ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡ್ತಾಯಿದಾರಲ್ಲಾ ! ಹಾಗೇ ?”

“ಡ್ಯಾಡ್ ! ಹರ್ಷದ್ ಮೆಹ್ತಾನ ಯಾಕೆ ಅಣಕಿಸ್ತೀಯಾ ? ಅವನ ಮೇಲೆ ಪಿಕ್ಚರ್ ತೆಗೆತಾಯಿದಾರಂತೆ ಗೊತ್ತಾ ? ಮೊನ್ನೆ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನೋಡ್ತಿಲ್ಲೆ ಮೂರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ‘ದುಸಿಯಾ ಮೇ ಏಕ್ ಓ ವರ್ಡ್...ಹರ್ಷದ್ ! ಅಂತ ಪೆಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು - ಖುಷಿಯಾಗಿ ಓಡಾಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲೆ ?”

“ಖರ್ಮ ! ಖರ್ಮ ! ವೀರಪ್ಪನ್ ಹರ್ಷದ್ ಮೆಹ್ತಾ ಇಂಥೋರೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಎಳೆಯರಿಗೆ ಹೀರೋಗಳು! ಹೋಗೋ ಆಜೆ ! ಗಂಪಾ ಓಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಏನ್ಯ ಆಡ್ಕೋತಾರೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ನಂಗೆ ? ಪಾಪ್ಯಲರ್ ಅಂತ !” ಅಂತ ಮೊಮ್ಮಗನ್ನ ಗದರಿಸಿದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ಟಿ ವಿ. ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದ ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ಟಿ ವಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ರೂ, ಕಿವಿ ಈ ಕಡೇನೇ ಇತ್ತು ! ಎರಡೂ ಚುರುಕು ಸುಬ್ಬತ್ತೆಗೆ !

ಅಜ್ಜಿ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದವನ ಹಾಗೆ ರವಿ ಮುಂದುವರೆಸಿದ -- “ಡ್ಯಾಡೀ ! ಲೈಫಲ್ಲಿ ಪುಷ್ ಇರ್ಟೇಕು ! ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರ್ಟೇಕು ! ರಿಟೈರಾಗೋ ತನಕ ಈ ನೈನ್ ಟು ಫೋರ್ ಆಫೀಸಿನ ಜುಜುಬಿ ಬಾಕ್ರೀನೇ ಸಾಕೂಂತ ನೀನು - ತಲೆ ನರೆಯೋತನಕ ಅಡಿಗೆ, ನಿಟ್ಟಿಂಗ್, ಮಿಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೂನ್ ನಾವೆಲ್ಲು - ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕೂಂತ ಮಮ್ಮಿ ಛೇ! ಛೇ! ಈ ಥರಾ ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿ ತಪ್ಪು ಡ್ಯಾಡಿ ! ಮಿಸ್ಟರ್ ಗುಪ್ತಾನ ನೋಡು ! ಎಂಥಾ ಕಾರ್ಯಗಾರ ! ಎಂಥಾ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿ ! ಆಫೀಸ್ನಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಹದ್ದುಂಟು ಗಂಟೆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ತೃಪ್ತೀನೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಇನ್ನೂ ಮುನ್ನಗೈಕ್ಕೋ ಇನ್ನೂ ಮೇಲೇರಬೇಕು, ಇನ್ನೂ ದುಡ್ಡಾಡ್ಬೇಕು. ಓಗ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಗ್ಬೇಕು, ಕೆಲ್ಲ, ಕೆಲ್ಲ ಅನ್ನೋದೇ ಅವರ ಸದಾ ಧ್ಯಾನ....

ಸುಬ್ಬತ್ತೆಗೆ ರೇಗ್ಲೋಯ್ತು. “ಸಾಕೋ ತಲೆಹರಟೆ ! ಆ ಗುಪ್ತಾ ಪ್ರತಾಪಾನ ಪ್ರಲಾಪ ಮಾಡೋಕೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟ ! ಕೆಲ್ಲ, ಕೆಲ್ಲ ಅನ್ನೋದೋದೇ ಧ್ಯಾನಾನಾ ಅವರಿಗೆ ? ತನ್ನ ಡಜನ್‌ಗಟ್ಟೆ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಔಷಧಿ ತೋಗೋಳ್ಳೋ ದಪ್ಪಾ ಅನ್ನೋ ಧ್ಯಾನಾನಾ ಇದೆ...

“ರೋಗಾ ? ನಿಂಗೆ ಹೇಗಮ್ಮಾ ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು ? “ಅಂದ ರಾಜಾರಾಮ ಮೊಮ್ಮಗ ಸೇರು ಅಂದ್ರೆ ಅಜ್ಜಿ ಸಪ್ಪಾ ಸೇರು ಅಂತ ಒಳಗೊಳಗೇ ಖುಷಿ ಅವನಿಗೆ !

“ಅವರ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಡಾಕ್ಟರಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ ಮೆಂಬರ್ರು. ಅವರಿವರ ವಿಸ್ತೃತರಟೋದು ಬಿಟ್ರೆ ಇನ್ನೇನು ಕೆಲ್ಸ ನಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ಬಲ್ಲೆ ? ಆ ಗುಪ್ತಾಗೆ ವಿಪ್ರೀತ ಸ್ಪೆಸ್ಸು - ಅದ್ರಿಂದ ಸದಾ ಮೈಗ್ರೇನ್ ತಲೆನೋವು, ಆಫೀಸ್ಸಲ್ಲಿ ಕೂತೂ ಕೂತೂ ಗೂನು ಬೆನ್ನು, ಮಂಡಿ ನೋವು. ಟೈಂಗೆ ಸರಾಗಿ ಊಟ ಇಲ್ಲೆ ಸದಾ ಅಜೀರ್ಣ. ಆಸಿಡಿಟಿ, ಹುಳಿತೇಗು, ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಆಲ್ಸರ್ ಬೇರೆ - ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಬಲ್ಲಿ ಸದಾ ಡೈಜೀನ್ ಮಾತ್ರ; ನಿತ್ಯ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಪೇಷನ್‌ಗೆ ಲಾಕ್ಸೆಟಿವ್‌ಗಳು. ಆಮೇಲೆ ನಿದ್ದೆ ಬರೊಲ್ವಂತೆ ಮಹರಾಯಂಗೆ - ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂಪೋಸು. ಹೈ ಬಿ. ಪಿ.ಗೆ ಮಾತ್ರ - ಆಮೇಲೆ...

“ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ! ಅಮ್ಮಾ! ನಿಲ್ಸು! ನಿಲ್ಸು! ಗುಪ್ತಾ ಖಾಯಿಲೆ ಪ್ರರಾಣ ಕೇಳೇ ನಮಗೆ ಚಳಿಜ್ವರ ಬಂತು !” ಅಂತ ರಾಜಾರಾಮ ನಡುಗಿದ.

“ಮಮ್ಮಿ! ಮಿಸೆಸ್. ಗುಪ್ತಾನೆ ನೋಡು! ಕಂವೆನಿ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್! ಸಿಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಿ ಸಂಬ್ಬ! ನೀನೂ ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ಬಾರ್ದು ? ಆಗ ನಾವೂ ಪ್ಯಾಲೆಸ್ ಆರ್ಕರ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡೀಲಕ್ಸ್ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೋಗೋಬಹುದು! ಜಿಂಗಳೂರು ಕ್ಲಬ್ ನಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಟೆನ್ನಿಸ್. ಸ್ವಿಮ್ಮಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗ್ಬಹುದು. ಆಣ್ಣಂಗೆ ಒಂದು ಯಿಮಹಾ ಬೈಕ್, ನಂಗೊಂದು ಕೈನೆಟಿಕ್ ಹಾಂಡಾ, ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಬಹುದು !” ಆಣ್ಣಂಗೆ ತಾನೇನು ಕಮ್ಮಿ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಮಗಳು ಸುಭಾಷಿಣ ಶುರುವೊಡಿದ್ದು.

“ಅಯ್ಯೋ ಸುನ್ನಿರೆ ! ನನ್ನ ಪುಟಕೋಸಿ ಬಿ.ಏಗೆ ಯಾವ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾಯ್ಕೊಂಡಿದೆ ! ಹುಲೀನ ನೋಡಿ ಬೆಕ್ಕು ಬರೆ ಹಾಕೊಂಪ ಹಾಗೇ ಇದ” ಅಂದ್ಲೂ ಅವರಮ್ಮ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತಳು ! “ವರಮಾನಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ - ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟು ವೆಂಕಣ್ ಭಟ್ಟಾ ಅಂತ ಕೂತಿರಬೇಕೇನೋ ?” ಅಪ್ಪ ಸಿಡುಕಿದ.

“ಈ ಮಿಡಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೊರಾಲಿಟಿ ತಪ್ಪು ಡ್ಯಾಡ್ ! ದುಡೀದಿದ್ರೆ ದುಡ್ಡು ಮಾಡೋದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಈ ಅಜ್ಜಿ ಮಾತು ಕೇಳೊಂಡು ಹೆದರೋಬೇಡ. ರೋಗ

ಯಾಕ್ಬರತ್ತೆ? ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ಸ್ ಇಟ್ಟೋಬಹುದಲ್ಲ! ರಿಲಾಕ್ಸ್ ಮಾಡೋ
 ಲೋಕೆ ಎಷ್ಟೋ ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡೇ ಬಿಡುವಾದಾಗ
 ಪ್ರೀದೀಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ರೇಸ್‌ಮಾಡ್ ಮಾಡ್ಬಹುದು. ಮೆದಿಟೇಷನ್ ಮಾಡ್ಬಹುದು ಸ್ಟ್ರೆಚಿಂಗ್
 ಮಾಡಬಹುದು. ಓ ಡ್ಯಾಡ್ ಲೈಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ ಇರೋಕು "ನೀನೇವಾಗ ನನ್ನ
 ತಾಳ್ಮೆಯ ಕೊನೇಗೇ ಪುಷ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀಯಾ" ಅಂತ ಅಪರಪ್ಪ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು.

"ಏನು ಡ್ಯಾಡ್ ಯಾವುದ್ರಲ್ಲೂ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮೆ? ಮಿಸ್ಟರ್ ಆಂಡ್
 ಮಿಸೆಸ್ ಗುಪ್ತಾ ನೋಡಿ! ಯೋಗಾ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಜಿಮ್‌ಗೆ ಸೇರಿದಾರೆ!
 ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆದ್ರೆ ಸೈಕಿಯಾಟ್ರಿಕ್ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೋಗೋತಾರೆ- -

"ಹುಚ್ಚರಾಸ್ಪತ್ರೇಗೆ ಹೋಗ್ತಾರ್?" ಅಂದ್ರು ಸುಬ್ಬತ್ತ.

"ಧೂ! ಸುಮ್ಮಿರಜ್ಜಿ! - - ಎಷ್ಟು ಹಾಬಿಗಳು ಅವಿಗ! ಜಾಗಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ!
 ಹೆಲ್ತ್ ಕ್ಲಬ್ ಹೋಗ್ತಾರೆ! ಏರೋಬಿಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ಓಗ ಹೈ
 ಫೈಯರ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದೇನೇ ನಮಗೂ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು. ಇಲ್ದಿದ್ದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಟೆನ್ನಿಸ್ ನಮ್ಮೆ!
 ದುಡ್ಡಿರೋ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮುಂದೆ ಕೀಳರಿಮೆ: ಸಿಡುಕು, ಚಡಪಡಿಕೆ, ಡಿಪ್ರೆಷನ್
 ಬರತ್ತೆ. ಒಂಥರಾ ಫೋಬಿಯಾ ಭಯ! ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ಫೇಲಾಗೋ ಭಯ!
 ಪಾಸಾದ್ರೆ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಗತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ಅನ್ನೋ ಭಯ! ಈ ನಡುವೆ ನೀವು
 ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ಬೇರೆ ಯಾವುದ್ರಲ್ಲೂ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ತೋರಿಸಿದ್ದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆ? ಇದನ್ನ ಅರ್ಥ
 ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಹುಡುಗ್ರು ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ತೋಗೋತಾರೆ, ಟ್ರಗ್ಸ್
 ತೋಗೋತಾರೆ ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಜ್ಲೇಮ್ ಮಾಡ್ತೀರಾ. ಪೇರೆಂಟ್ಸ್‌ಗೇನು
 ಗೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಡಯ್ಲಿ ಪ್ರಾಬ್ಲಂಸ್ಸು ... ?

ಕಾಮ

ಕಾಮ

ಅಂದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೆ

ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ

ಸಿಕ್ಕ ಮರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ

ಹಬ್ಬಿ ಹಂಬಲಿಸಿ

ಮರವೆಲ್ಲ ಮೈ ತುಂಬಿ

ತನ್ನದಾಗಿಸುವ ಜಾತಿ...

ಡಾ. ಬಿ. ದೇವರಾಜ್

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ

ಸಿ.ಆರ್.ಆರ್.

ಡಾ|| ಎಂ. ಶಿವರಾಂ ಲೇ|| ಎಂ ಶಿವಕುಮಾರ್, ಪ್ರಕಾಶಕರು - ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು. ಬೆಲೆ ೧೦-೦೦

ಡಾ|| ಎಂ. ಶಿವರಾಂ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ "ಓಹೊ ಕೊರವಂಜಿ ಶಿವರಾಂರವರಾ" ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದಿನವರು. ರಾಶಿ ಎಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯ. ಡಾ|| ಶಿವರಾಂ ಅವರದು ಬಹುಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಿತಾಮಹ. punch ಇಂದ ಪಂಚ್ ಆಗಿ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೊದಲ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ "ಕೊರವಂಜಿ"ಯ ಜನಕರಾದರು. ಕೊರವಂಜಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕರ ಬಳಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಇಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಗೆ ಬರಹಗಳನ್ನು ಉಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಇವರದು. ಕಾದಂಬರಿ ಸಣ್ಣಕತೆ, ವಿಚಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲೂ ಕೃತಿರಚಿಸಿರುವ ಜನಪ್ರಿಯ ವೈದ್ಯರು. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರ ಸಾಧನೆ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯ. ಬೆಂಗಳೂರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜು, ಕರ್ನಾಟಕ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯ ರಾದವರು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದ ಆನಂದದ ಬಗ್ಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಸಂಶೋಧಕರೂ ಸಹ. ಇಂತಹವರ ಜೀವನ ಪರಿಚಯ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಾದರಂತೂ ಇನ್ನೂ ಕಠಿಣ. ಇಂತಹ ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಯಲ್ಲಿ ಶಿವಕುಮಾರ್ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸೃಜನಶೀಲ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಎಂ. ಶಿವರಾಂ ರವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿವಕುಮಾರ್ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು. ಈಗಾಗಲೇ ಶಿವಕುಮಾರ್‌ರವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಿ ಬರೆದು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸನ್ಮಾನ ಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಹೆಸರಾಂತ ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಯ ಲೇಖಕರು. ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ 'ಕೊರವಂಜಿ'ಯನ್ನು ತಂದೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ 'ಅವರಂಜಿ'ಯಾಗಿ ನಾಡಿಗೆ

ಎಳತಂದು ಇಂದಿನ ಭಂಡ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಹುರಿಗಾಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾ ಮನ ಮುದಗೊಳಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಾಹಸಿಯೂ ಹೌದು.

ತಂದೆಯವರ ಜೀವನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೆನಪಿನ ಪದರಗಳು ಬಿಚ್ಚಿದಂತೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಾವೀನ್ಯತೆಯಿಂದ ಲೇಖಕರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಪರ್ಕದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ನೆನಪು. ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮನು ಅವರ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ “ನೀನ್ಯಾರೋ ಕೇಳೋಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ನೋಡು” ಮತ್ತು ತಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ “ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಧೋಬಿ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರವೇ ನೋಡಿ ರೂಢಿ” ಹಾಗೇ ಮುಂದೆ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶದ ನೆನಪು ಲೇಖಕರಿಗೆ ವಾಕ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ತಂದು ಒಂದು ವಾರ ವಿರೇಶದಲ್ಲಿ Echotalking ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲಿತು ತಂದ ಉಡುಗೊರೆಯ ನೆನಪು ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಡಾ|| ಶಿವರಾಂ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ನಗೆಬರಹಗಾರರಾಗಿರುವುದು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಭಾವ ಎಂತಹದೂ ಎಂಬುದರ ದೋಷ.

ರಾಶಿಯವರ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ “ಹಾಸ್ಯ ಎಂದರೆ Subtle ನಲ್ಲಿರುವ ‘b’ನಂತೆ ಇರಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಹಾಸ್ಯದ ಧೋರಣೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಶಿಯವರ ಹಾಸ್ಯ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯದು, ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಬರೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಲೇಖಕರು ಚತುರತೆಯಿಂದ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಸ್ಯಾಂಪಲ್‌ಗಳಿಂದ [“ನಮ್ಮ ಮಗು ಏನೇನೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದೆ ಒಂದೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುಲ್ಲ ಅಂತ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದರೆ “ಹದರ ಬೇಡಿ ತಾಯಿ ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗ್ತಾನೆ” ಅಂತ ವೈದ್ಯರು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರಂತೆ] ನಿಜ ಅನುಭವ ಬರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಲೇಖಕರು ವಿವಿಧ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದ (Anecdotes) ತಂದೆಯವರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಳಗ ಮತ್ತು ಇತರ ಗೆಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೊಪಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನೇಕ ವೈದ್ಯರು ಸಾಹಿತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುಜನರು ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು. ರಾಶಿಯವರು ಹಾಗಲ್ಲ ಅವರು ಜನಪ್ರಿಯ ವೈದ್ಯರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದರು. ಡಾಕ್ಟರನ ಮತ್ತು ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇತಿಮಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ|| ಶಿವರಾಂರವರ

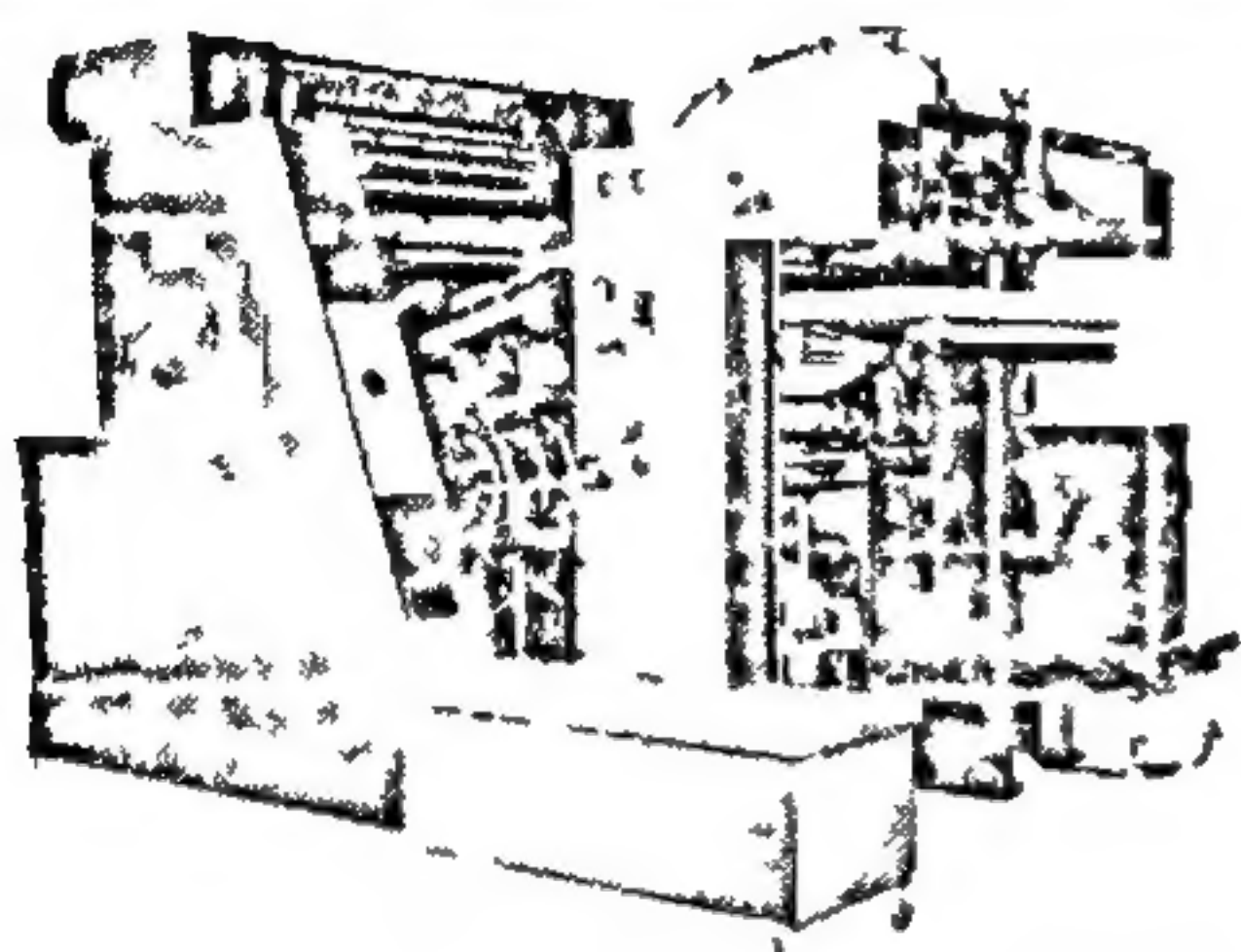
ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಿಡಂಬನಾ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ [“ಡಾ|| ಎಂ. ಶಿವರಾಂ ಅಲ್ಲ. ಯಮ ಶಿವರಾಂ. ಹೇಗೂ ಡಾಕ್ಟರಾಗಿ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನ ನೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ”] ಬಹು ಮನೋಜ್ಞನಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ರೋಗಿಯ ಮನೋಬಲ (will power) ಪೂರಕ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರನ್ನು ಮನೋ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ಮನೋನಂದನ, ಮನ ಮಂಥನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ, ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳಿಂದ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯು ಅವರ ಅನುಕಂಪ. ಮಾನವೀಯತೆ, ಹಾಸ್ಯ ಬೆರೆತ ಮಾತುಗಳು ಅವರ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನದ ಆಧಾರ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಲೇಖಕರು ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಇದು ಡಾ|| ಎಂ. ಶಿವರಾಂರವರ ನಿಜವಾದ ಕೊಡುಗೆವೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ರಾಶಿಯವರ ಕೃತಿಗಳು ಏರ್ತಾರು, ಹಲವಾರು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿ ಓದುವ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಚಪಲ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚಪಲ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ರಾಶಿಯವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು.

ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠತೆ, ಭಾವಾತ್ಮಕತೆ ಕೆಲವು ಸಲ ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಮುಸುಕಾಗಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಅವರು ತಂದೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ ಭಾವಾತಿರೇಕವಿಲ್ಲದೆ, ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠತೆಯಿಂದ ಡಾ|| ಶಿವರಾಂರವರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಬದುಕು, ಬರೆಹ, ಸಾಧನೆ, ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಗಮನಿಸಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧಕನಿಗೆ ನಿಲುವು ವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿದ ಡಾ|| ಶಿವರಾಂರವರ ಜೀವನ ಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಶಿವಕುಮಾರ್ ಪ್ರಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ “ಈ ಕೃತಿ ರಚನಾ ಕಾರ್ಯ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹುವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹದು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೇ ಓದುಗರಿಗೂ ಇದು ತೃಪ್ತಿ. ನಮ್ಮದಿಯ ಆನಂದ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಪುತ್ರ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಧನ್ಯೋಸ್ತಿ.

Champs of the printing track – HMT's range of super performers.

SOM 131

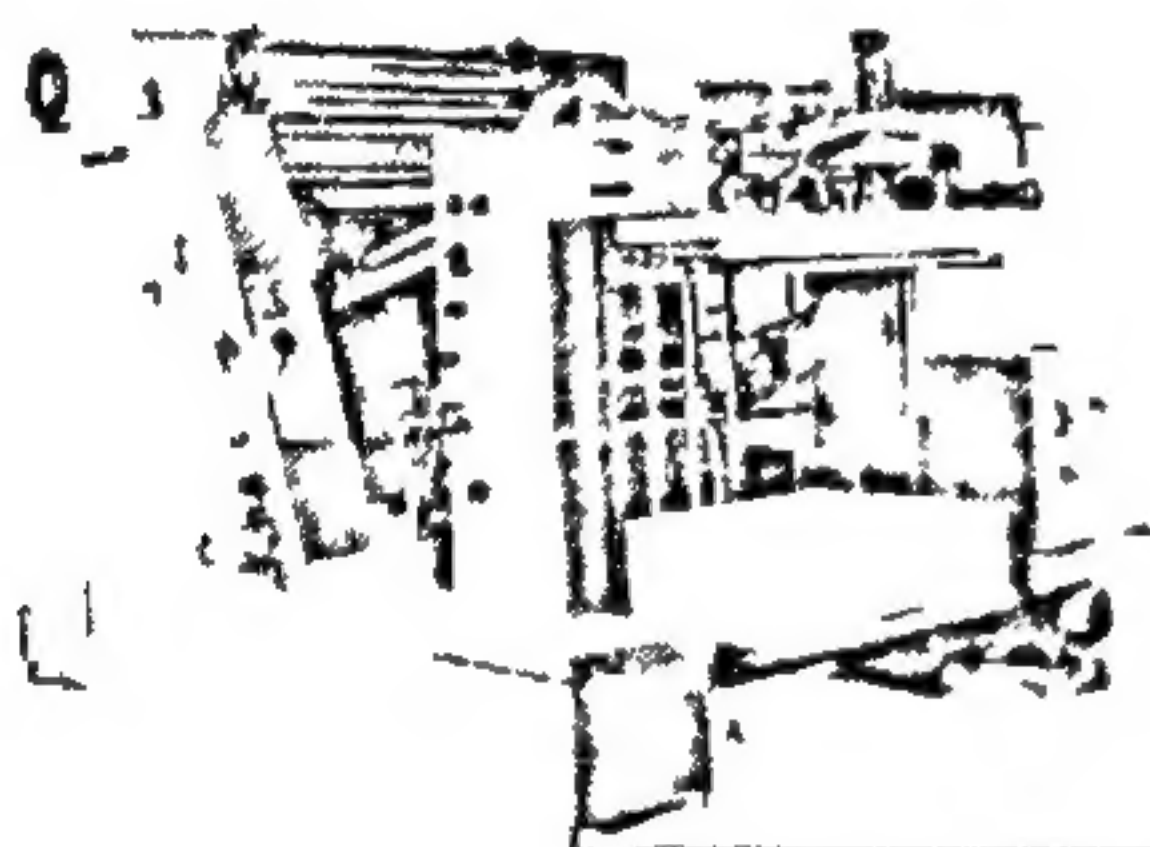
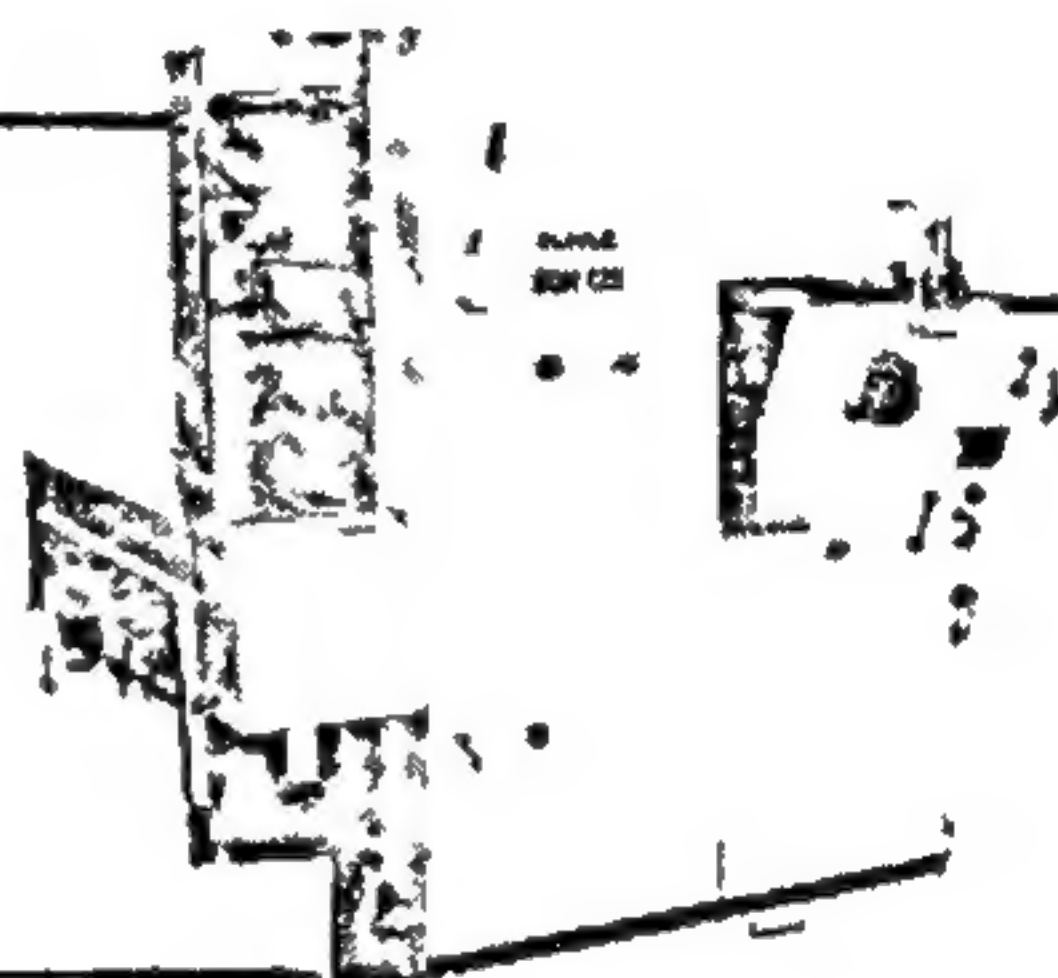
Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	560 x 790
Min sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500-7500
Power	kW	7.52

SOM 125

Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	460 x 460
Min sheet size	mm	210 x 250
Speed range	l p h	2500-7500
Power	kW	3.45

INVICTA 36R

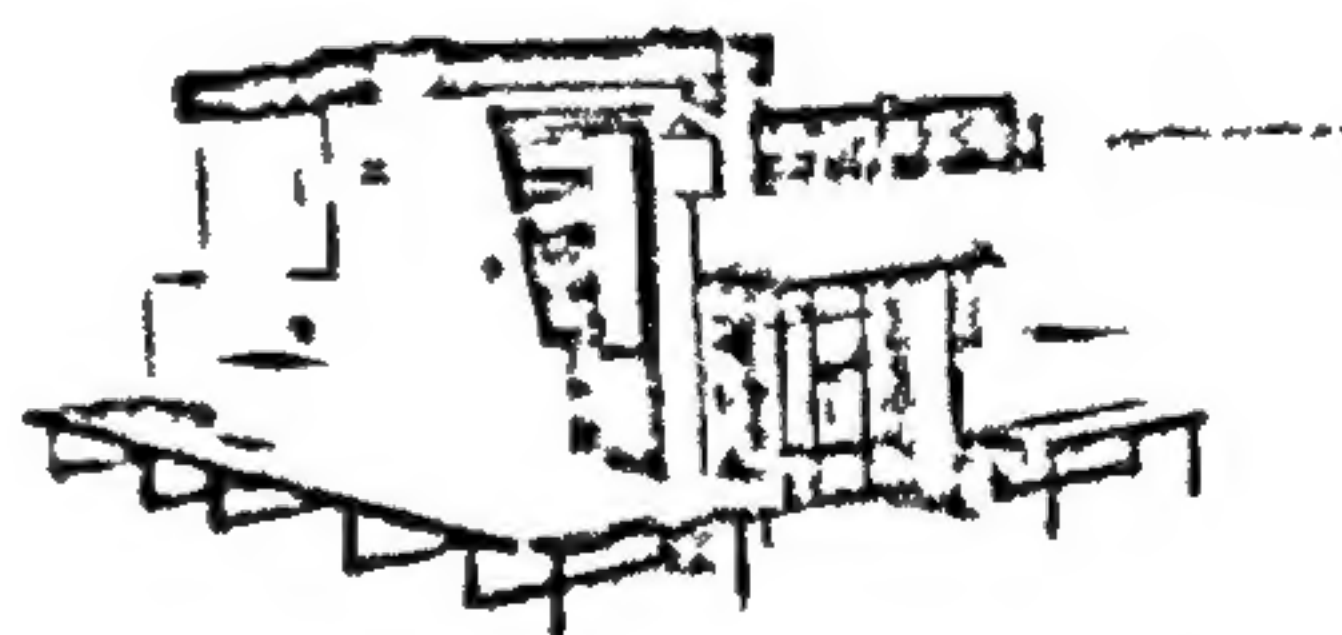
Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max. sheet size	mm	655 x 925
Min. sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500-7500
Power	kW	7.52

SOM 236

Two Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	655 x 925
Min sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500-7500
Power	kW	14.22

For details contact:

HMT

HMT Limited
Machine Tool Marketing Division
10/A, Kasturba Road
Bangalore-560 001.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ 845-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

**PLASTIC PRODUCTS
THE BEST SINCE 1972**

WE HAVE ALWAYS ACTED ON THE PRINCIPLE

**RATHER LOOSE MONEY
THAN THE CONFIDENCE
OF OUR CUSTOMERS**

THE INTEGRITY OF OUR PRODUCTS

OUR GIVEN WORD

**ALWAYS MEAN MORE TO US
THAN TEMPORARY GAIN**

THIS IS OUR PRINCIPLE

FOR DECADES

AND

WE COMPROMISE ON ANY THING

BUT

OUR PRINCIPLE

ALWAYS AT YOUR SERVICE.

UIPLAST PRIVATE LIMITED

Office

172/1, Srinivasa Industrial
Estate, Bannerghatta Road
Bangalore-560 076
Phone. 641402

City Office

229, Chickpet
Bangalore - 560 053
Phone. 77262

City Office II

6, P C Lane
SJP Cross
Bangalore - 560 002
Phone 238664